

THE MYSORE SCOUT

(Official Journal of the Boy Scouts of Mysore-)

VOL. XX

MAY 1938

No. 12

PUBLISHED AT

THE BOY SCOUT HEADQUARTERS,
Irwin Circle, Bangalore City.

THE SCOUT PROMISE

ON MY HONOUR I promise that I will do my best—

To do my duty to God, the King Emperor, the Maharaja of Mysore and
my Country

To help other people at all times

To obey the Scout Law.

THE SCOUT LAW

- 1 A Scout's honour is to be trusted.
- 2 A Scout is loyal to the King Emperor, the Maharaja, his country, his officers, his parents, his employers, his comrades, and to those under him.
- 3 A Scout is helpful to others.
- 4 A Scout is a friend to all, and a brother to every other Scout, no matter to what social class, race or religion, the other belongs.
- 5 A Scout is courteous.
- 6 A Scout is a friend to animals.
- 7 A Scout obeys orders of his parents, Patrol Leader or Scoutmaster without question.
- 8 A Scout is cheerful under all circumstances.
- 9 A Scout is thrifty.
- 10 A Scout is clean in thought, word and deed.
- 11 A Scout is brave
- 12 A Scout is self reliant

EDITORIAL COMMITTEE

S. BHYRAPPA, B.A., LL.B., *Editor-in-Chief*

F. C. DEVARAJ URS

C. SUBBA RAU, M.A., (Hons.)

N. S. NARAYANA SASTRI, M.A.

G. HANUMANTHA RAO, M.A.

S. V. RANGANNA, M.A.

H. L. HARIYAPPA, M.A.

H. R. ABDUL GAFFAR, B.A., *Managing Editor.*

BUSINESS NOTICE

- 1 The annual subscription of *The Mysore Scout* is Re. 1 for all persons and institutions — payable in advance. Postage extra.
- 2 Subscriptions should be sent by M. O. to *The Managing Editor, "The Mysore Scout," The Boy Scout Headquarters, Fort, Bangalore City.*
- 3 Arrangements can be made to send the Magazine by V. P. P.
- 4 Advertisement Rates :—

		Single Issue		One year (12 Issues)	
			Rs. A.		Rs. A.
1	One page (single crown quarto)	...	5 0		48 0
2	Half page	...	2 8		24 0
3	Half column	...	1 8		14 0
4	One fourth column	...	1 0		10 0

Apply to the Managing Editor for Special Terms.

CONTENTS.

	Page
1 From the Editorial Lair ...	257
2 All-India Scout Jamboree, Trivandrum	261
3 From Far and Near ...	263
4 Better Villages	266
5 Share these Jokes with Us	268
6 Get to know these and Cultivate World Friendship	269
7 Religion and Education ...	270
8 An Interview with Hans Haasman ...	271
9 A Boys Point of View ...	272
10 Ourselves and Our Job ...	273
11 From the Four Corners of Our Forest	277
12 Headquarters' Notices	280
13 Boys' Section—ಹುಡುಗರ ಪ್ರಕರಣ	

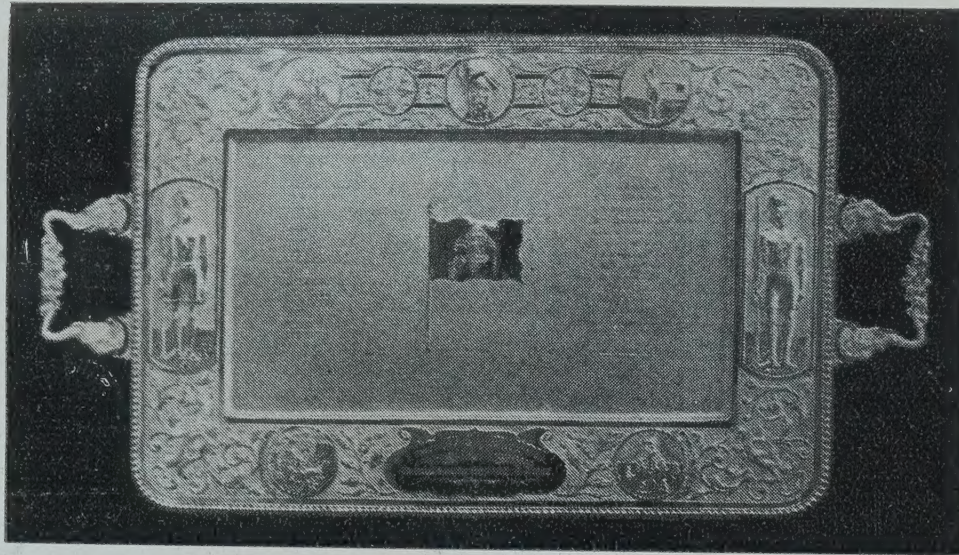

PRINCE JAYACHAMARAJA WADIYAR
&
PRINCESS SATYA PREMAKUMARI DEVI.

—Photos by E. G. Krishniah Setty & Son.

**The Presentation of a Salver to Prince Jayachamaraja Wadiyar
on behalf of the Boy Scouts of Mysore.**

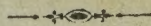
On the auspicious occasion of the wedding of Prince Jayachamaraja Wadiyar, a silver Salver with suitable ornamentations and inscriptions was presented by the Commissioners on behalf of the Boy Scouts of Mysore to the Prince, their beloved Chief of Cubs, as an humble token of their loyalty, esteem and love. The presentation was made by the Chief Commissioner in person at the Palace, Mysore, at 8-30 on the morning of the 16th May conveying the hearty feelings of loyalty, devotion and affection of the Boy Scouts of Mysore, with their best wishes for long life,

robust health and continued prosperity to the Prince and his Consort and all the members of the Royal Family.

The Prince, who was graciously pleased to spend about a quarter of an hour with the Chief Commissioner making kind enquiries about the progress of the Movement and the welfare of his brother-scouts and cubs, desired the Chief Commissioner to convey to them all his warmest thanks for the Salver, which he promised to preserve as a happy memento of the regard and affection of his beloved brothers, the Boy Scouts of Mysore.

A Description of the Silver Salver presented to Prince Jayachamaraja Wadiyar on behalf of the Boy Scouts of Mysore.

At the top left corner in circle, is a camping scene and at the right hand corner in circle is a signalling scene, while encircled in the centre is the picture of the Prince. Rovers rendering First Aid occupies the bottom left hand corner with the words "ದಿನಕೊಂದು ಉಪಕಾರ ನೀ ಮಾಡು" on the left side of the circle, while the rendering of Grand Howl is depicted at the right hand corner with the words "ನಾಲ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕೊಂಡಾಡು" on the right hand side of the circle. In the centre are inscribed the words "A Humble Token of Deep Loyalty And Affection From the Commissioners, Boy Scouts of Mysore."

On both the left hand and right hand sides near the handles are the figures of Scouts at "Alert" position.

Within the Salver at the top left hand corner is the couplet in Kannada : -

ವರಿಸುತೆ ಸತ್ಯಪ್ರೇಮಿಯ ನೀಂ |

ಸಿ ರಮಿರುಜಯಜಾಮರಸನೆ ನೀಂ ||

and at the right hand corner is the couplet :—

ಹರಸುನೆ ನೆಲ್ಲರು ವಧುವರರಂ |

ಮರಿಗಳು ಹಿರಿಯರು ಸಕಲರು ನಾವ್ ||

In the centre appear the words

Trusty, Loyal and Helpful

Brotherly, Courteous, Kind

Obedient, Smiling and Thirfty

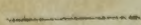
Pure in Body and Mind

Brave and Self-Reliant.

In the centre is the Flag with the Scout Badge and the words "Be Prepared" superimposed.

On both the sides of the Flag are inscribed the names of Commissioners.

Below the Flag staff and in centre is the autograph of the Chief Scout Commissioner.

Farewell to Mr. A. Vasudeva Rao by L. S. A., Shimoga.

Price List of Books, Badges & Photographs.

Available at the Scout Headquarters, Fort, Bangalore City.

	Each	Rs.	A.	P.		Each	Rs.	A.	P.
<i>Badges—Rovers—Rover Pin</i>	...	0	6	0	<i>Scout's Comrade (Urdu)</i>	....	0	5	0
<i>Rover Badge</i>	...	0	4	0	<i>Hints to Scoutmasters (Kannada)</i>	0	3	0	
<i>Scouts—Tenderfoot (metal)</i>	...	0	2	0	<i>Patrol Leaders' Record Book</i>	...	0	1	0
<i>P. L.</i>	...	0	2	0	<i>Rashtrageethagalu (same as</i>				
<i>II Class</i>	...	0	2	0	<i>Scout Geetagalu but abridged)</i>	....	0	2	0
<i>I Class</i>	...	0	4	0	<i>Tenderfoot Tests and How to</i>				
<i>Scoutmaster's</i>	...	0	4	0	<i>Pass Them</i>	....	0	1	6
<i>A. S. M's</i>	...	0	4	0	<i>1st class Tests in Kannada</i>	....	0	3	0
<i>Maharaja's Badge</i>	...	0	8	0	<i>2nd do</i>	....	0	2	6
<i>Commissioner's</i>	...	0	8	0	<i>Cubbing in Urdu</i>	...	0	12	0
<i>Assistant Commissioner's</i>	...	0	8	0	<i>Scouting in India by Mr. C.</i>				
<i>Proficiency</i>	...	0	2	0	<i>Subba Rau, M.A., (Hons.)</i>	1	4	0	
<i>Star</i>	...	0	12	3	<i>Photographs—H. H. the Chief</i>				
<i>Silk Cord I</i>	...	0	2	0	<i>Scout's Photo (small size)</i>	0	2	0	
<i>Silk Cord II and III</i>	...	0	6	0	<i>H. H. the Chief Scout & Chief</i>				
<i>Cubs—Tenderpad (metal)</i>	...	0	1	6	<i>Cub together (small size)</i>	0	2	0	
<i>Proficiency</i>	...	0	1	6	<i>ಹಾದಿನ ಚಿಲುಮೆ Hadinachuilume</i>	...	0	6	0
<i>Books—Kannada Handbook for</i>					<i>do AntiquRe paper</i>	...	0	8	0
<i>Scouts</i>	....	0	8	0					

N.B.—Badges are meant only for the Boy Scouts of Mysore. Postage extra

THE MYSORE SCOUT

Vol. XX

MAY 1938

12

FROM THE EDITORIAL LAIR

The Royal Wedding.

We take this opportunity of expressing our joy and tendering the felicitations of the Scout population of the State on the happy occasion of the wedding of Prince Jayachamaraja Wadiyar with Princess Sathya Prema Kumari Devi.

The Prince, even at a very early age, endeared himself to all the Scouts of the State as their Chief Cub and subsequent years have made the tie stronger. He is to-day a graduate of our University and an enlightened personality. His consort hails from a distinguished Rajput Royal Family and is a cultured lady of high attainments. We pray that the Almighty be pleased to pour all his choicest blessings on the Royal Couple.

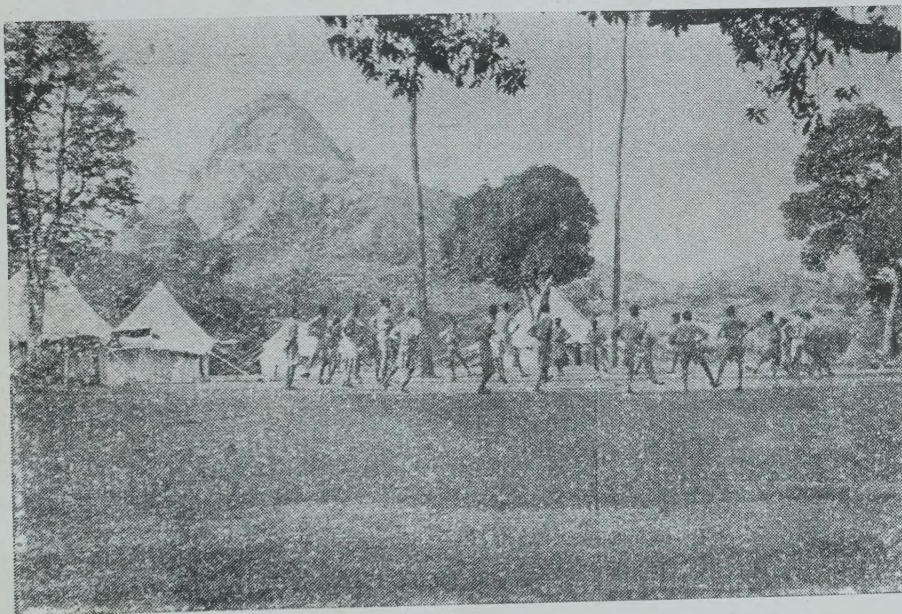
Reports relating to Celebrations in Honour of the Royal Wedding.

We have received interesting reports from several places about processions, rallies and parades held to celebrate the happy occasion of the Royal Wedding. As space does not permit us to give a detailed account of these celebrations, we request our contributors and readers to accept this *in lieu*.

The Camp at Ankli Mutt.

—Bull's Eye.

A nice place and an interesting programme.

—Bull's Eye.

Grand Howl

—Bull's Eye.

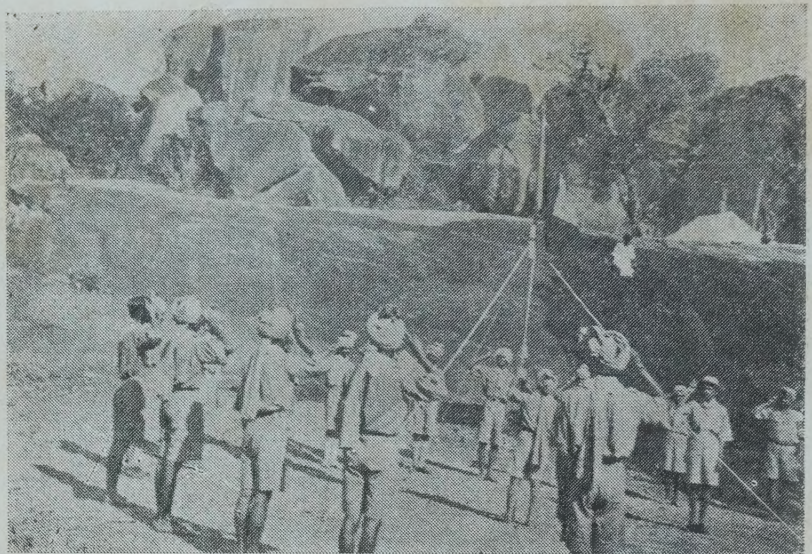
Our Disappointment.

Our desire to publish reports of Troop and Patrol camping activities, during this summer, has once again met with disappointment. We have not received even a single report of camping. When we read reports in the *Scout*, the *Scouter* and the *Scouting*, how Troops in England and America plan and carry out their summer camps, the truth dawns on us that there is something fundamentally wrong with our Scouting.

The main reason for the absence of camping in our programme appears to be that Scoutmasters who are generally school-masters go away to their native places during summer holidays without any consideration for camping and even those that remain at their headquarters are unwilling to undergo the inconvenience of moving out to camp leaving behind a cosy home.

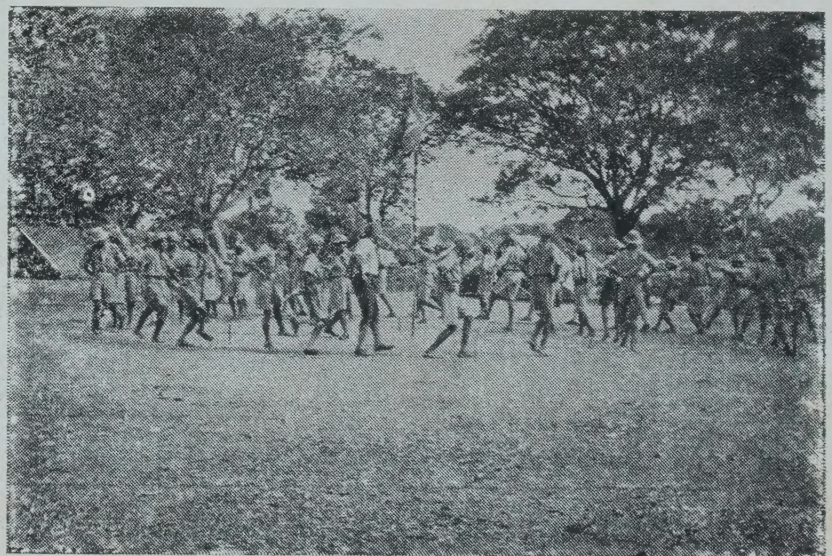
We need hardly point out that it is not being fair to boys, to cut out camping from Scout work. A person who cannot tolerate the negligible inconvenience of remaining for 3 or 4 days in a camp ought not to take up the responsibilities of Scoutmaster-ship. But the truth is that it is more a case of putting a little more of willingness into work.

It is the responsibility of every Council to see that boys do have some amount of camping and as Dr. James West, the Chief Scout Executive of the Boy Scouts of

Flag Hoist at Ankli Mutt.

—Bull's Eye.

In Dancing Mood.

—Bull's Eye.

Flag hoisting.

—Bull's Eye.

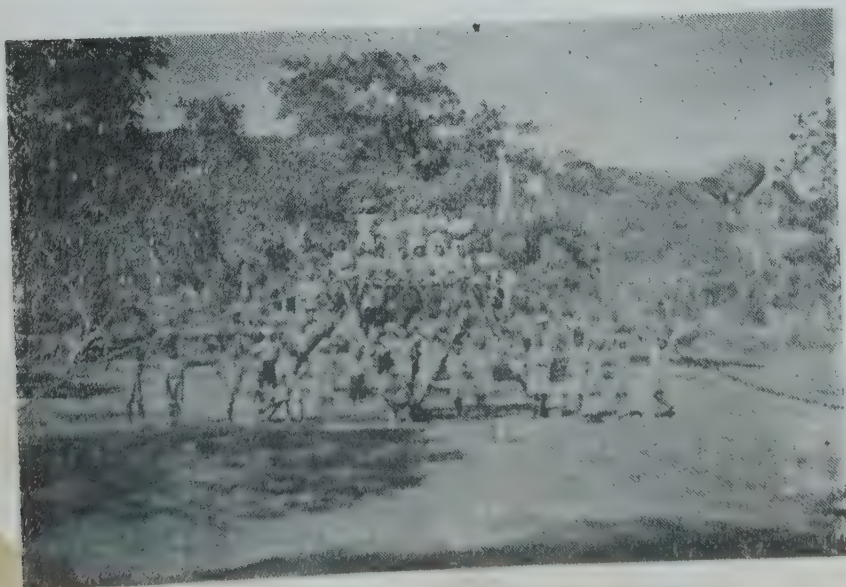
Morning Parade.

—Bull's Eye.

Enjoying it.

—Bull's Eye.

It is Strong.

—Bull's Eye.

America has said (printed as an inset at page 272 of this Issue) "it is a definite commitment that they would be responsible for seeing to it that every boy in the Troop had an opportunity for at least a week or ten days of camping."

It is time that the Headquarters took some definite step to make this item of activity a matter to be included in the programme of every Troop. The policy of "Let Alone" has gone on for too long a time and we hope that this suggestion will receive the immediate attention of the Headquarters.

What Next ?

Now that the 2nd Round Table Conference has ended in nothing, one is naturally tempted to ask himself the question "What next?" We are reminded in this connection of the following words of Mr. J. S. Wilson, the Gilwell Camp Chief, which are embodied in the report that he made before leaving India about the future of Scouting in India:—

"I have a belief that the next five years will see Scouting in India forging ahead and becoming a real influence in the Country, or will see Scouting die out and disappear".

It is very nearly 5 years since these sentiments were expressed by him and when these are considered with reference to the circumstances that obtain to-day, they appear to be almost prophetic.

It is yet too early to say definitely in what way the prophecy is going to be fulfilled.

Tendencies in the direction of either way are observable. On the one hand there is the General Headquarters with an array of affiliated Provincial and State Organisations, who would like to stick to the old order of things at any cost. On the other hand there are the Associations of Seva Samithi, Madras and Bombay and a few State Organisations, who desire a change.

Mr. H. W. Hogg, C. I. E., O. B. E., Deputy Chief Commissioner, the Boy Scouts' Association, writing in the *Madras Mail* of the 21st May under the caption "*Must Scouting Sell its Birth-right?*" is very sanguine about the future of the Boy Scout Association and is convinced about the correctness of the attitude taken by the General Headquarters.

"What we have really come to now" he writes referring to the Indian National Boy Scouts Association, "is the formation of a Boy Scout Movement definitely political in its outlook and teachings and if this is the type of Scouting which appeals to the fathers and mothers of India, then nothing more can be said about it, but it is not the standard of Scouting upon which the whole Movement has had its foundation, and in this, the stand that

That's the Way.

—Rajagopal.

The Host of Kyasamballi.

—Felix.

Refreshing.

—Felix.

Continued on page 284.

All-India Scout Jamboree, Trivandrum

Details of the All-India Jamboree to be held at Trivandrum in the last week of October 1938.

BULLETIN No. 1

Purpose—The Executive Committee of the Travancore Boy Scouts Association at its meeting held on 19th March 1938 (6th Meenum 1113 M. E.) has resolved to organise and conduct an All-India Scout Jamboree at Trivandrum during October 1938, about the time of the Birthday of His Highness the Maharajah, Patron of the Boy Scouts Association.

This Jamboree is intended to bring as many of the youth of the country together as possible and create facilities for them to live as members of one family for 4 full days, and get to know one another better and form permanent bonds of brotherhood and friendship resulting in promotion of national goodwill and understanding.

It is also intended for giving a chance to the Scouts and youth of other Provinces to see for themselves the beautiful country of Travancore and the life, customs and culture of its people; and for the youth of Travancore to widen their outlook by coming into closer contact with the youth of other provinces, States and Countries.

The third and not the least important purpose of the Jamboree is to bring together Scouts and the youth belonging to similar or allied organisations with similar aims and objects in view, so that the much needed unity in the ranks of the youth and boy organisations in the country might be hastened.

2. *Time*—October has been chosen as it will be the time when boys will not be pre-

occupied with preparations for examinations and will be able to release some time without much disturbance to their school work.

The Birthday week at the metropolis of the State, Trivandrum, is the best for such a function, as at that time Trivandrum town will be at its best and gayest and there will be a very large population from outside living in the town. This, together with the various other functions and attractions during the week, is expected to give the Scouts camping at the Jamboree, ample opportunities to see many interesting sights, engage themselves in useful and enjoyable occupations, and show themselves at their best to the outside public, thus stimulating great enthusiasm and favourable public opinion for Scouting generally.

Duration—The Contingents will camp for 4 full days, exclusive of the afternoon of arrival and the morning of departure.

3. *Place and Accommodation*—The place tentatively selected for pitching the camp is the wide stretch of sandy open space just opposite to the Trivandrum Shangumukham Beach. The site is excellent in point of view of open air, plenty of space for moving about, sufficient isolation from the town to prevent indiscriminate crowds, easy transport facilities and natural beauty of surroundings.

Accommodation will be in solidly constructed thatched sheds which will be weather-proof. Each shed is estimated to accommodate 20 Scouts with the Officer in charge.

There will be sheds for Offices, Stores, Hospital, Rovers doing service, Scout Craft

Exhibition, Stalls, etc. There will be adequate provision for dealing with emergencies, such as fire.

The whole layout of the Camp has been planned in detail already and a sketch showing details will be published in a subsequent Bulletin.

Other Amenities: There will be provision for electric lights, loud speakers, water supply, effective sanitary arrangements, precautions against fire, a fully equipped Hospital with adequate qualified staff for dealing with illness or injury, a Post and Telegraph office with a Telephone also for use by the public and the campers, stores for supply of rations (vegetables, food stuffs etc.)

Arrangements for safeguarding property within the Camp and extensive sight seeing are also being made.

Travelling Concessions — Arrangements have already been taken on hand to obtain substantial concessions for the contingents coming to the Jamboree by Boat, Bus or Railway transport.

Further information will be published in subsequent Bulletins.

Numbers Outside the State—Provision will be made for 1500 Scouts with their Officers.

This means that every Association will be allotted a fixed number of places. This arrangement will commend itself to every organisation, as it will enable even the smallest Association to send its representatives. Every Association can begin preparations early, make up a picked and trained Contingent and get local financial and other help for sending the contingent to the Jamboree.

Inside the State—Provision will be made for 1500 Scouts and Officers.

Other Organisations — Boy and youth organisations like the Shivaji Vyayam Mandal of Poona and Madras, Hanuman Vyayam Mandal of Amraoti and C. P. The Bratachari Scouts of Bengal, The Ravi Bhatas of Andhra desa, The Sevasamiti Boy Scouts Association, will also be invited to participate by sending trained Contingents under capable leadership.

In the case of Scouts, II Class Scouts and I Class Scouts will be given preference over Tenderfoots. No recruits or Cubs will be allowed to camp in the Jamboree.

Rovers—In the case of Rovers, age limit will be 18 to 25. Rovers who apply for admission to the Jamboree are expected to help the Jamboree authorities in the conduct of affairs and are requested to state in their applications what service they are prepared to undertake.

Food Arrangements—There will be no Central mess. Scouts are expected to cook their own food. Rations to suit their usual menu will be available at stated hours in the stores at the Jamboree Camp. The Contingents will have to bring their own cooking utensils. It is suggested that Contingent leaders might subdivide their Contingents into convenient Groups for cooking purposes and get duplicate sets of cooking utensils. There will be ample space for erecting kitchen shelters and making other cooking arrangements. Fuel will also be supplied.

Some of the Activities in the Jamboree.

MAIN ITEMS.

- 1 A Route March in the City.
- 2 Opening of the Jamboree and Welcome to the Scouts by the Chief Commissioner.
- 3 A variety entertainment.

- 4 A mass camp fire.
- 5 Fancy Dress show in national costumes.
- 6 A Pageant (national or historical).
- 7 Grand Rally—His Highness' visit to the whole of the Camp, Birthday address to His Highness and Reply.
- 8 National Folk songs and dances.
- 9 Exhibition of Scout Handicrafts from all over India.
- 10 Display of Scout Craft, Physical feats, Mass physical demonstration, Boating.
- 11 Conference of the Leaders of the Contingents.
- 12 Sight seeing to—
  - (a) Various places and functions in the town.
  - (b) Beauty spots outside the town.

SUBSIDIARY ITEMS.

- (a) Inter-provincial visits and making friends.
- (b) Sectional Camp fires.
- (c) Decoration of Contingent locations.

It is hoped that each Scout will be able to teach his brother Scouts something new and learn something new for himself in point of Scouting and boy work.

Finance—For the whole period it is roughly

estimated that the cost would be about Rs. 4. Considering the magnitude of the undertaking and the amenities to be provided, the figure is certainly very low. Such a low figure has been fixed to enable as large a number as possible to participate.

Travelling will of course cost extra but it will not be high if we get the concessions that we are hoping and arranging for. Full details as regards routes to be followed, cost, etc., will be worked out and published from time to time.

This Association will be grateful if the Officers of the various other Associations will kindly write to us giving their full address and intimating the probable number of their Scouts and Officers who may be expected to participate in the Jamboree.

We want every Scout or Boy organisation to take part in our Jamboree and go back carrying the message of Scouting and unity to the world.

All communications should be addressed to the Deputy Chief Commissioner for Headquarters, T. B. S. A., Trivandrum. Good Scouting.

R. SRINIVASAN,
Deputy Chief Commissioner
for Headquarters.

FROM FAR AND NEAR

Factory Sirens as Emergency Signals For Scouts.

Boy Scouts in America have proved themselves of immense value to the community by helping the police in the search for missing persons. This is due to their training in observation and tracking out-of-doors.

Many districts have special signals,

sounded through fire sirens or factory whistles to summon Scouts in such cases of emergency. Scoutmasters have arranged mobilisation plans by which the boys can call each other through a relay plan, and appear quickly at a given point with the specified equipment. By this method, Boy Scouts at Painsville, Ohio, were recently

enlisted in a hunt for a man who had been missing for six days. They discovered the man, dead overcome by carbon monoxide fumes, in a car far off the beaten track.

Another party of Scouts at North Smithfield combed a square mile of woodland and found a two-year-old boy who had wandered off and had fallen asleep in the forest.

At Andover, Mas., Scouts were called out to assist police in finding a war veteran who suffered from the effects of poison gas. Police searched in vain, then called on Scouts to help. After a forty-five-minute search in dense forest the boys found the veteran in a weakened condition. The Scouts were highly praised for their efficiency by the Chief of Police.

Madras Scouts, Flood Relief.

Scouts of Madras, India, have helped to relieve the poor people living in the slum areas in Madras City of the sufferings caused by the unprecedented rains and unexpected havoc caused by heavy floods.

The South India Boy Scout states that it was a pitiable sight to see thousands of men, women and children stranded homeless and helpless. A few Scouters belonging to the Association undertook to organise relief work in the form of distributing old clothes to the suffering people. A circular was sent to all the Scout Groups of the area for the collection of old clothes from the Scouts and students of their respective institutions.

About 1,300 items of clothing were collected. Appeals to the public brought clothes and donations of money. The Secretary decided to utilise the money for permanent relief to poor people in the shape of huts. Nine huts have been constructed and 71 owners of huts have been supplied with

materials for renovating their affected huts.

2,000 Scouts Work.

Kingston-on-Thames Boy Scouts Association has recently made a big effort to raise £1,350 to equip Polyapes, the new camping ground of 16½ acres at Oxshott, Surrey, which was acquired last year and which is to be opened by Lord Ashcombe (Lord Lieutenant of Surrey) on June 12th.

During a period of four or five weeks, just completed, all members of the Association—nearly 2,000—have been doing jobs of work including cleaning bicycles, gathering and burning garden refuse, chopping wood, running errands, repairs in the house, and painting, payment being left to the generosity of the employer.

All the money thus earned is to be devoted to the equipping of the ground.

Sticks for the Blind.

As their Special Good Turn in the Chief's Birthday week, the Southall Local Association gave every blind person in the District of Southall and Hayes a white stick. These were collected by the Scouts and Cubs, who in some cases renewed parts and then painted them white. After having supplied the District, the Association then sent a fair number of sticks to the London Association.

There is still a need all over the country for sticks to the blind. Why not take this on as a Good Turn in your Association or Group?

Kumbh Fair at Hardwar.

On the 13th April, about a million pilgrims dipped in the sacred pool of Har-ki-pauri (Brahma Kund). The boy Scouts both English and Indian helped the police and railway officials in controlling the crowds at all points. The fire at Rohri Bridge caused a serious financial loss.

Launching of Boy Scout Appeal Fund.

Lord Baden Powell, the Chief Scout wrote "We are in desperate need of funds. I cannot conceal from myself the fact that so far as I am concerned I shall soon be passing on, but naturally I want to see our ship well found before I go."

This wish of the Chief Scout evoked a nation-wide interest with the result that an appeal for funds for the movement was launched by his Royal Highness The Duke of Kent at a meeting presided over by the Lord Mayor of London, at the Mansion House on Friday, 29th April 1938 in the presence of many distinguished people.

The Lord Mayor opened the meeting and narrated briefly the events that had led up to the meeting and the causes that prompted the appeal.

Lord Somers, the Deputy Chief Scout addressed the gathering and in detail explained the situation. Giving free training to all Scouters, maintaining camping-places for urban boys in good condition, expansion of Special Branches and release of more funds for the Handicapped, running hostels for homeless boys, providing troop-rooms for the boys of the unemployed and sending those boys that could not afford, to the Jamborees, were some of the demands on the Boy Scout Association's exchequer. He stated that the only source of income to the Association was from the Scout Shops and that for the past three years the Association was running on a deficit budget of £ 7,500 which was being met out of legacies and capital.

He emphasised the need that there was to collect sufficient funds to enable the Association to run the Movement on the interest

realised. He expressed that the only way to give peace of mind to the Chief Scout who was already growing old, was to collect sufficient funds to place the Movement on a sound basis, even taking into account further ways of expansion. This he stated had to be done during the life of the Chief Scout himself.

His Royal Highness the Duke of Kent moved the formation of a Committee for the collection of funds with a strong Executive Committee. The appeal was formally inaugurated by the Duke.

The King and Queen, the Duke of Gloucester, the Duke of Kent, Princess Mary, the Earl of Harewood and the Duke of Connaught, have all subscribed to the fund.

Lord Nuffield, who is himself a member of the Council of the Boy Scouts Fund, told Lord Somers Deputy Chief Scout, that he regarded the Appeal launched by the Duke of Kent, as one of the most worthy and deserving causes that had ever been brought to his notice. He said, "I should like to give an undertaking to contribute a sum of £50,000 on the condition that the Fund reached the total of its objective, which I understand, is £500,000."

Sind Scout Movement.

A strong plea for the Nationalisation of the Scout Movement in Sind has been made by leading citizens in a statement to the Press. The statement says :—

"It will be remembered that during last May, Lord Baden Powell uttered the historic words which created a great agitation all over India and led to a great public demand for the immediate Nationalisation of the Scout Movement. Responding to the appeal, Indian

National Scout Movement, was organised in Bombay and the Baden-Powell Associations in Bombay, Madras and in several Indian States disaffiliated themselves from the General Headquarters in India. Even the General Headquarters of the Baden-Powell Association itself had to disaffiliate from the Imperial Headquarters in England."

"Indian Scouts Association demanded that Indian Scouts will swear only one unswerving loyalty to the Motherland, that the Movement for boys and girls will be run under a common national control and will be entirely democratic. The Viceroy and Gov-

ernors will cease to assume their official position and a constitution must be evolved by all associations together."

"Unless our boys and girls are brought up in a thoroughly national atmosphere under complete non-official control the children cannot imbibe love for the country, and a desire for the service of the Motherland, nor can the movement command public support and confidence. We therefore appeal to the public to give their whole-hearted support to the national movement so that Sind may march abreast of the Provinces and the rest of the country."

Better Villages.

SCOUTS AND RURAL CONSTRUCTION.

The century we live in has witnessed rapid and marvellous changes. Fantastic dreams of twenty-five years ago have become realities and events of daily occurrence. Crossing thousands of miles of sea and land has become as safe as crossing the street—perhaps safer because there is no fear of the road-hog. Sitting in a cosy corner of your room, you can hear what is being spoken at the other end of the world; nay, more, you can even see what is happening in remote lands. These changes are not confined to the field of mechanical sciences. Every aspect of human life has been affected in varying degrees and yet what do we see in the Indian villages, in which more than eighty per cent of the population of India lives? Poverty, ignorance, superstition, apathy and strife reign supreme. Is there no hope then for a better life for the villagers? That the gravity of the problem

has been realised is evident from the importance given to "Rural Reconstruction" in the programme of work of every administration throughout India. The name of Mr. F. L. Brayne must be familiar to everyone interested in this work. His book "Socrates in an Indian village" opened our eyes to the extent of the evils prevalent in our villages. Undeterred by the poor results at the beginning and the criticism levelled against him, Mr. Brayne has been steadily pursuing the noble work he has undertaken out of love for the people of the Punjab in particular and of India in general. His latest book "Better Villages" is the result of his experience of several years of work and thought. It deals with the Punjab, all that is written therein applies with almost equal force to villages in other parts of India.

It must be a matter of genuine pride to all Scouts that the frontispiece represents three

Scouts giving the Scout salute with the caption "Ready for service". "Is not Scouting a topping game?" What Mr. Brayne says of Scouting is worth reproduction.

"Scouting is a particularly useful activity but it must be proper scouting. The only way to get the value from a game is to play it according to the rules, and the game of scouting is no exception. A fully trained Scoutmaster is essential for a good troop. The troop must be affiliated to the provincial association, and a proper record kept, in the proper register, of the boys who are enlisted and their progress in Scouting. Above all, boys must be entered at the earliest possible age so that they may imbibe something of the principles and spirit of Scouting before they leave school, instead of being squeezed into a uniform in their last year at school in order to form processions and arches of staves."

"The ambition of every school troop must be to have as many King's scouts and first class scouts as possible. A mere boy in uniform is no scout. There are badges to be won for every kind of useful and interesting activity, and every scout must be encouraged to work for badges. A few good scouts are worth many indifferent ones, and to teach eye-wash to growing boys is an unforgivable sin."

(I am sure that the Headquarters Commissioner for Training with his unique love for and devotion to the cause of Scouting will be able to translate into action the spirit of Scouting as portrayed above.)

It will not be out of place here to go into a few details.

Mr. Brayne lays great emphasis on the desire and determination to raise the standard of living as otherwise there can never be any hope of permanent improvement in village life. The foundations of a real and permanent movement of spontaneous self-improvement are according to him:

1 Knowledge and in particular (i) Girls' Education, (ii) Women's Education and Welfare work of all kinds,

2 Example

3 A spirit of service

4 Village organisations

The author attaches great importance to the spirit of service which as every Scout knows is the cardinal principal of Scouting.

The remarkable work done by co-operation in the Punjab deserves special mention. There are no less than 22 different kinds of Societies working in the Punjab and the author gives a list of six more societies which it is hoped to be organised in the near future, pointing out that there is probably no need of the rural community that cannot be co-operatively supplied.

The book goes into the root of the evils which are responsible for the cat and dog life in the village with its factions and parties and gives valuable suggestions for remedying this state of affairs. Everyone interested in the uplift of India and in particular the Boy Scout should make it a point to go through its pages and try his best in a spirit of service and sacrifice to see that the villager lives a happier, fuller and nobler life.—

T. L. KANTHAM,
Amildar, Nelamangala.

Share these Jokes with Us.

Burning Incense.

The Bishop of B.....was staying at a brother Bishop's Palace. The host was a strict non-smoker, the guest a keen pipe-smoker. The Bishop of B.....longed for a pipe and thought he would light up under a hedge in the garden. As soon as his pipe was under way, a voice from a window above said; "You are burning incense to the devil, my Lord." The Bishop replied, "I did not know you were so close."

Laying a Foundation Stone.

At a children's Tea party at the Palace, the Curate's little girl said: "My chicken laid an egg to-day."

The vicar's little girl replied: "Ours laid two eggs."

The Bishop's little daughter, not to be out-done, said: "That's nothing, my father laid a foundation stone this afternoon."

Gastric Juices.

"You are suffering from a lack of gastric juices, Madam."

"I don't think we have any in the house, Doctor, but I'll send and get some at once."

The Ugly Sister.

A consultation between two doctors had been arranged. The sister of the lady patient felt that she would like to know what the doctors really thought about her sister, so she fixed a screen in the room, so that she might hear the private discussion.

After it had been going on for a few minutes, the Specialist broke in; "My dear George, of all the ugly women I've ever seen, your patient is the ugliest."

Regular Doctor—"You wait till you've seen her sister!"

Knew what she was doing.

Little Freddie had a bad habit of biting his nails. One day, in a tram, he stared rudely at an immensely fat man sitting opposite.

"Freddie, if you bite your nails like that, you will grow to be like that fat man opposite."

Soon afterwards, a very fat lady got in. The tram was full and she was obliged to stand and hold a strap.

Little Freddie stared with wondering eyes, and at last the lady said, "You seem to know me, little boy,"

"I don't," said Freddie, "but I know what you've been doing."

Playing in one Place.

Mrs. Willow would never take her husband's golf seriously; she liked to be with him, and decided that she would follow him one day.

Soon after starting, he landed a bunker. His wife sat on the top, opened her novel and got out her knitting and cheerily said, "you see, dear, I knew perfectly well that you could do all your playing in one place, if you wanted to."

Lunch with the Chancellor.

The young barrister desired greatly to impress all clients, and when a visitor was announced, he grasped the telephone and appeared to be just closing with a friend.

"Yes, tell the Chancellor I'll lunch with him to-day."

"I'm sorry, sir, but I understood the telephone was out of action and I called to put it in order. As it is working well, I'll bid you good-day."

Get to know these and Cultivate World Friendship.

1. K. Higgs, Trayning, W. Australia, wants Pen-Pals (interested in stamps) to correspond with him.

2. E. Lawson, 57, Rednall Terr., London, W. 6, wants correspondents to exchange stamps of his country, with theirs.

3. R. Pears, Benington, Jr. Boston, Linces., wants to correspond with Scouts in India.

4. L. C. Hyoh, 13 Pulan Tikus Lane, Penang, Straits Settlements, wishes to correspond with anyone anywhere. He is interested in views about countries, magazines, post cards, personal experiences, general topics, criticism of films seen and Basic English.

5. W. Macnee, 97, Bagot Street, Kingston, Ontario, Canada, wants any Scout to write to him in the Morse Code. He is interested in Scouting news.

6. H. Bride, 689, Indian Road, Toronto, Ontario, Canada, wants pen-pals in India to exchange stamps and photos. Age 11 to 13 preferred.

7. M. A. Salam, 30 Zagazia Street, Helio-
polis, Egypt, wants pen-pals anywhere interested in exchanging photos, Scouting ideas etc. He is ready to exchange Egypt Badge for any Country (Association) Badge.

8. G. Durham, 30, Russell Road, Pendle-
ton, Salford 6, aged 13, wants pen-pals in India. Scouts preferred. Must be able to speak English.

9. S. Pringle, 29, Garvock Terrace, Dunfermline, Scotland, wants pen-pals in India with a view to gaining World Friend-

ship Badge. He is prepared to exchange stamps and souvenirs.

10. P. B. G. Charles, Wharflands, Oakham, Rutland, wants pen-pals interested in photography and stamps.

11. N. Hargreaves, 52 Bold Street, Accrington, Lancashire, wants pen-pals any-
where, who are able to speak English. He is 14 years of age and is interested in stamps and sports.

12. B. Parrant, 46, Fitzherbert Street, Petone, Wellington, New Zealand, desires correspondence from those interested in Scouting—all branches. They should be able to speak English.

13. R. Cleaver, 418, Jackson Street, Petone, Wellington, New Zealand, wants correspondents anywhere, interested in Scout-
ing, who are able to speak English.

14. E. Thompson, 23, Hawkhill Drive, Crossgates, Leeds, Yorks, who is a Patrol Leader likes to correspond with Scouts any-
where, preferably Patrol Leaders. They should be able to write English.

15. R. Bird, 218, Neale Avenue, Ketter-
ing, Northamptonshire, wants correspondents all over the world. He is a Scout interested in Scouting, sports, outdoor activities and stamps.

16. A. Pope, 189, Kempton Road, East Ham, London, E. 6, desires to correspond with a Scout aged 14 to 16 anywhere. He is interested in all sports and Scouting ideas.

17. P. Cordingley, 262, Queens road, Halifax, Yorks, wants pen-pals in India about

the age of 12 to 14. They should be able to write English.

18. S. Twidell, Lancing College (Staff), Shoreham, Sussex, desires to correspond with any English-speaking Scout anywhere on Scouting etc.

19. J. Coxon, 17, Forster Avenue, Murton, Co., Durham, wants pen-pals in India. He is aged about 17 years and is interested in camping, photos and sport.

20. D. Sumner, 305, Washington Avenue,

E. K., Winnipeg, Manitoba, Canada, desires pen-pals in India. He is ready to exchange stamps, post-cards, newspapers, coins etc., if interested.

21. D. Mayfield, 66, Glapton Road, Nottingham, wants pen pals in India. He is not interested in stamps. They should be 12 or 13 years of age and should know English.

22. P. Tott, 266, Park Avenue, Brantford, Ontario, Canada, wants correspondents in India.

Religion and Education.

Religion and education are complementary as in walking our feet moving up and down are.

In the old days educational organisation in the modern comprehensive sense does not seem to have existed. Every human situation is an educational situation, in which we grow by stages. This is the broadest conception in which to live is to learn. Life is itself a school and the spirit of the world himself the teacher. A true philosophy of life and education should, therefore, take into account all the main aspects of life, not ignoring any one and not unduly exaggerating any other. So education means both personal culture and social efficiency.

In the past, world masters—Acharyas they are called Christ, Mahomed, Shankara, Madhwa, Ramanuja, Bssaveswara and the founders of Jainism and Buddhism took to preaching on different lines to achieve the aims of life. So were the different religions formed. As time went on owing to lack of proper understanding among the followers of different religions, arose narrow-mindedness, the result of which caused blood-shed and havoc.

Therefore the religious truths that are taught to the children at home must be universal truths embodying the wise sayings of all religions. The spirit of wise sayings must inspire the mass of people who should realise oneness. Scouting gives scope for a man to realise success in life. It's Law and Promise are based on the wise sayings of the World Masters which make for realisation of the rights and duties of a man in life.

In conclusion, the aim of religion or education is to enable a man to make himself happy and to make others among whom he lives also happy physically, mentally and morally. The harmonious development in all these three directions can be attained in Scouting.

A. ANANTHA SREENIVASAIYA,
Scout Master,

Government Middle School,

T. Narsipur.

[The leap from religion to scouting is too abrupt. We wish the contributor had made this sequence clear and shown how the conclusion is the logical out-come-Ed.]

An Interview with Hans Haasman.

Champion Swimmer of the Dutch East Indies, at the Olympic Games in Berlin.

It is not so very long ago that the sporting youth from all over the world had their great gathering at the Olympic Games in Berlin.

A few miles from the pulsating, noisy city was situated a veritable haven specially designed for repose and peaceful seclusion; the "Olympic village," reserved for over four thousand athletes who had come from every corner of the earth.

In front of the huge iron gates which enclosed the entry to the village, could be seen at all hours of the day dozens of people waiting for autographs, and the moment when an occasion would present itself for them to get a really close view of the "big champions." As for myself, pencil and note-book in hand, I roamed about, spending many delightful hours inside the village, chatting with everyone. I talked to British Indian hockey players, French athletes, Japanese swimmers well, to cut it short, to the representatives of nearly every country on the map.

I also had a few words with Hans Haasman, the celebrated Dutch East Indian Swimmer, who made a long voyage to cover a short distance 'n the Olympic Games.

"Hullo, Hans! Are you in form?", was the first question I put to him.

"In form? Sure!" he answered with a grin. "I've never felt better!"

"All the same", I continued, "the difference of temperature between here and the Dutch East Indies must have had a certain effect on you. I mean to say, the change of climate and so on?"

Hans laughed again. "Don't you worry, old man. We're pretty tough in India. I can tell you that I haven't felt the least inconvenience. And," he added philosophically, "we have ourselves to thank for that. I'm not afraid to say that, if I had to train in this country all the winter, particularly during the famous or rather, infamous period when the 'flu is about, I wouldn't suffer the least bit from it. Do you get it? We're immune! Yet," continued Hans, "we just lead our usual life, no change of diet or anything, but here's the important point which all sportsmen ought to know more about we take our daily dose of quinine! Oh, a tiny little deos, not more than 3 grains a day, but it takes effect. It's the real preventive remedy against 'flu and colds. If all sportsmen everywhere would do the same thing when the 'flu gets them down, you wouldn't see so many young man coming on to the fields with colds in the head or 'flu, when they have done better to stay in bed. However—excuse me, will you?—it's my turn to go into the stadium now."

And Hans walked away.

A Boys Point of View.

These extracts are taken from an actual letter, but the names of the Troops have been omitted.

I am not going to join the Scouts down here. I have been to two Troops, but I don't like the Scouters, the boys or the way they are run. The first Troop had a half-decent Scouter, but were a sort of pansy club. You know: met in a posh dance hall where you couldn't even hang up a copy of the Scout motto! Were afraid to move for fear of marking the walls, or scratching the chairs or floor. On a rainy Troop night about two out of fifteen would turn up. They were pleasure mad, with no idea whatever of hard work—or easy!

The second Troop were a little better. They had an idea of work, for badges, and otherwise. Great amount of credit due to them for the way they had transformed an old barn into a decent Troop-room by means of tea chest panelling, etc. However, the Scouter is an old military chap about 65—and from 7 p.m. to 8-45 p.m. we did nothing

but a lot of senseless drill as he barked out his commands, and dug Scout poles into chaps' amidships. It's O.K. in its place, but when a bloke has been at work all day from 6-45 a.m. to 7 p.m. or later, I don't see any advantage or necessity in an hour and a half's silly drilling. And what is more, I will not be bruised and walloped by a man, 15 or 65! So that's that!

But the boys, they are such a lifeless lot, oh—I could shake the whole blooming lot of them: miserable, sleepy nitwits! The good old 29th have them beaten 805 ways at once! Besides, no Troop in this district wears khaki, and uniform is jolly expensive, you know . . . . Down here, Scout uniform is barred except from 7 p.m. to 9-30 p.m. on Thursdays. Note that "Thursdays night Scouting" stuff. Don't think it's what B.-P. intended at all. If it is, then I don't agree with him!

—(From the Scouter).

Scouting is Camping.

Scouting is Camping! It is indispensable. In establishing the Troop Committee, over twenty years ago, we included as a duty of the Troop Committee, a definite commitment that they would be responsible for seeing to it that every boy in the Troop had an opportunity for at least a week or ten days of camping. If we are to justify Scouting as an outdoor movement of outdoor activities, we must further promote Camping as a Troop activity. A young man, looking back

on his experience as a Scout, should have had the opportunity to get out into the open—the woods, where he was able to make his own camp, to do his own job and to stand on his own feet. Every boy should be trained in Camping and have a real outdoor experience as a member of his Patrol or Troop.

DR. JAMES E. WEST,
Chief Scout Executive,
The Boy Scouts of America.

OURSELVES AND OUR JOB

BY MISS G. ELLIS

Introductory.

At all Scouters' Conferences, most of the subjects that are discussed are connected directly with the boy himself—and rightly so. For if we spend too much time in discussing organisation and procedure, we are apt to lose sight of our goal—to miss the wood for the trees.

Now, Old Wolves are very important people, and though, as a rule, it is not a good thing to be too introspective, we should, sometimes, ponder on the question as to our suitability for our job in Scouting, our possible progress, and the problems connected with shaping ourselves with people more fitted to be Old Wolves. The main reason for this self-examination is that our success and achievement with each Cub is only limited by our capacity, and so we must try and know ourselves and take stock—for the sake of our Cubs—unless we are very self-satisfied individuals, content not to progress, in which case we ought to be compulsorily retired.

Ourselves.

It is sometimes useful to ask ourselves what are our motives in running Cubs, for without motive there can be no definite aim. Remember the Bunderlog in the Jungle story who had no law, no rhyme or reason for their actions! Let me be quite clear about this. Other people's motives are no concern of ours, and I do not want to suggest that any Old Wolf is working

without adequate and worthy motives, but I do think each one of us probably needs to be clearer about his or her own personal motives. Our thinking is a bit muddled, judging by my own thoughts, and the motives of each one of us are probably rather mixed. Let us try and sort out a few of the more important and usual ones.

There is the motive of duty—we take our Pack because we are told we ought to do so, and our conscience tells us it is our duty.

Then there is the personal enjoyment and share in the happy times that membership of the Scout brotherhood brings us. Again, we may recognise in Cubbing our aid to other welfare work in which we are interested—we may see in it possibilities to further more particularly education of body, mind or spirit.

Or we may have a deep love and sympathy with the small boy, and keen concern for his happiness.

There are pitfalls in all these motives, taken by themselves, and carried to excess:

Duty is not enough, and selfish enjoyment should not be our first concern. Even the last motive I mentioned—love of children—may not be sufficient, for we may focus on their immediate happiness and welfare, and forget to prepare them for harder knocks ahead. I am going still further, and will try and picture for you—and myself—an Akela who has some of the attributes necessary to successful Cubbing.

A love of children is the first essential—not mere sentimentality, but the love which is seen in our real interest in each one of our Cubs, especially our interest in the tiresome and unattractive ones! Our ability to help is measured by our interest, i.e., our love for our Cubs. Never forget that love grows out of interest. One cannot love unless one is first interested. Because of this, we should have an infinite capacity for taking pains, and certainly, stickability and patience. If we fail in our understanding of a Cub, we must try some other way and never dare to label him “a failure.” It is we who may fail him. Akela must be constant to the Cub, always straight and always fair—calm in emergency and not fussy—at the same time adaptable, and having much power of imagination. A sense of humour is important, including the power to laugh at oneself rather than at other people, which is more rudeness!

I believe that if we try to achieve these qualities even in a small degree, we do more than we sometimes realise to help our Cubs. There is no doubt at all that children learn by imitation—our Cubs take our measure, and most observers agree that an Old Wolf is reflected by his or her Cubs. In this way we have tremendous responsibilities. If we show temper, or any lack of self-control at a Pack meeting—if we fail just once to show fairness—our influence with our Cubs is greatly lessened. Moreover, it is not only at Pack Meetings that the Cub sees us for what we are, and hears about us. We cannot put on another self with our uniforms. It is astonishing to find how much personal example counts in Cubbing. We must, therefore, try and live up to the best that we

know, and at all times to do our best to live the Scout Law.

Our Job.

First in running or helping to run a Pack, we want to be very sure that we are prepared to be loyal to the Chief's methods (the game of Cubbing), and not take out what we think fit, and then introduce some half-baked ideas of our own. Sometimes I think an observer from outside the Movement (but with theoretical knowledge of it) would be hard put to it to discover the connection between certain interpretations of Cubbing, and Cubbing as originally indicated in the *Wolf Cub's Handbook*. We colour our interpretation according to our personality, and that is as it should be, but we must not change the fundamental plan or omit unreasonably any part of the programme that may not appeal to us.

Then we should do more to try and rope in new C.Ms. and A.C.Ms. I read lately that our work is judged by our ability to get helpers, and when we have them, by the quality of those helpers. Can this be the reason why some of us run Packs single-handed?

Much of any success we may gain is due to happy co-operation with the parents of our Cubs, we should be “good mixers” with the parents, and be really friendly with them—they are nearly as interesting as the Cubs. They in their turn should find us interesting too, not just comics! I know this has been said many times before, but I feel very strongly that we Old Wolves should appreciate more the privilege allowed us of sharing in the character training of children, and should dwell more on the help we get

from the great majority of the parents, rather than on occasional rebuffs from mothers who think we may be merely fussy interferers, "nosey parkers," or cranks. It is known that C.Ms. have been all of these things!

Then there are the responsibilities involved by taking Cubs to camp. For Cubs should not be taken to camp at all, unless the Old Wolf in charge is exceptionally experienced, has real knowledge of the Cubs, concerned, and adequate adult help. He should also be sufficiently expert in a knowledge of children's health and physical welfare, of food values and cooking. I have slowly come to the conclusion, I may be wrong, that much of the leakage from Scout Troops is due to the wrong kind of Cub camping. This is a provocative statement, but I hasten to add that I am an advocate of Cub camping provided it is done properly, but not one Old Wolf in twenty is capable of it—in my experience. D.Cs. should not give a camp permit to Old Wolves without the sanction of some expert Cub camper, and it is most desirable that an intending camper, even if he be experienced in Scout camping, should join forces with an expert, or better still, go without Cubs as an assistant to another Cub camp to learn "how."

Probably you will be feeling that much of this is merely negative, and that I have not given many practical suggestions about fitting ourselves for our job.

As to technical training—knots, signalling and suchlike things—we must be able to knot and signal, for the Cub expects us to be able to do all suitable tests. Some of us find them quite difficult, and it is as well we should discover this. Then there is hand-craft, nature work, games, and all the many

activities of which we should have a working and ever-growing knowledge. How can we increase our wisdom and understanding? District and Wood Badge Courses are wonderful aids, but practically valueless unless we put what we learn at them into practice. How often do we use those note-books? Instructors at Courses point the way, but most of our training must be self-training. But no Commissioner, and no Course, however stimulating, is going to ensure that you know your own boys. The actual experience of running our Packs teaches us many things, if we have an understanding heart and an observant eye.

Watching and playing with children other than Cubs, at any time, is another useful aid—a good aunt, not necessarily an indulgent one, usually makes a good C.M. Then we should take any opportunity offered of visiting other Packs and learning from other Akelas, possibly giving something in return. We should be on the alert for anything that can be of use to our own Pack, or the Pack of another Old Wolf. I would also plead for more reading—not a multiplicity of Cubbing books, but the old ones, and I include the Jungle Books, to be read and re-read and dipped into again and again. A knowledge of *S. for B.* is a qualification for C.M.'s warrant. Is not this often forgotten? We should know where we are leading our Cubs. The more we learn about and are interested in the whole of Scouting, the keener we shall be that our Cubs shall become Scouts in due course, and we shall realise that we must give them Cubbing while still in the Pack, not watered-down Scouting.

With all this, the more we try to fit ourselves for service, the more we shall have a

deeper sense of the real aim of the Scout Movement and its tremendous possibilities, and we shall find great joy in our job, because we have discovered it is not an easy one, and there is always something more we can learn about it.

I have stressed the importance of personal example in every branch of Cubbing, but I want to lay special emphasis on the most important part of all—the part we feel reluctant to talk about, because it lies deepest in our hearts—the religious side of Scouting, which is the biggest thing in it. We cannot shirk it, we must do our share and co-operate and seek advice, if need be, from religious bodies. In this aspect of our Cub life the power of our genuine personal example is incalculable.

We essay the subject of duty to God, and some of its meanings, with the recruit. He is ready for a lead from Akela. We should not find it difficult to speak of Our Father and duty to Him if we are natural about it, always remembering that it is more a thing to be done than to be talked about. We can show the recruit that we know God can help us if we ask Him, provided that it is right that He should do so, that we can please and serve Him by doing things for others—we can serve Him also by attending His house, and by taking care of the gifts He has given us, and in other ways too. But the recruit

sees how we interpret duty to God in our own lives; what we do and are in this respect is of far greater importance than when what we say. Again, the everyday atmosphere of the Pack is all-important—we can see that this is clean and wholesome by providing plenty of healthy activities, simple pleasures, and by inculcating and encouraging love of the open air.

The use of a simple prayer at the end of every Pack meeting will be helpful—preferably, I think, the prayer should be one chosen in co-operation with Sixers—one in which all join. May I humbly suggest that in our personal and private prayers, we remember more often our Cubs and our Cubbing work?

I shall like to end with a quotation from a prayer to be found in "Prayers for the Brotherhood of Scouts":—

"Help us to realise the tremendous responsibility of our work. Give us the will and the strength to equip ourselves for it, pluck to fight successfully our many difficulties, humor to help us when things look dark . . . . Give us a faithful persistence and a great loyalty that our work may become a very special part of our lives which we would not willingly lose."

—From the *Scouter*.

KOLAR DISTRICT.

Two Training Camps, one for Scoutmasters from the 25th April to 5th May 1938 and one for Cubmasters from the 26th April to the 5th of May 1938 were conducted by the District Scout Council.

The camp for the cubmasters had 26 persons on its roll, while that for the Scoutmasters had 25.

Mr. S. Bhyrappa, B.A., LL.B., Headquarters Commissioner for Training was in charge of the Scout Course, ably assisted by Mr. B. Madhava Rao, of the Municipal High School, Chintamani. Mr. B. Krishnaswamy, B.A., B.T., District Normal School, Bangalore helped in the work of instruction for a couple of days.

Mr. M. Venkatakrishnappa, Assistant Master, Middle School, Kolar, was in charge of the Cub Course, assisted at games and physical exercises, by Mr. Nagaraja Rao, Group Scout Master, Thayalur, who also acted as the Quartermaster of the Camp.

Mr. S. V. Krishna Murthi Rao, District Scout Commissioner in charge was in charge of all the arrangements.

When the camp was half over, one of the Campers fell ill and as the local doctor declared it to be a case of choleric diarrhoea due to the bad condition of water available at the camp and advised that the camp should be broken up immediately, the camp was shifted from Chitravathi to the High School grounds at Chickballapur.

All the campers were housed in the Middle School building and all the disadvantages attended with the holding of a Training Camp in the heart of a town were present.

The work of the camps was also upset on account of the cessation of activities for a day or two on account of the shifting of the camps.

On the final day, there was a public function at which Mr. C. Ramachandra Rao, B.A., LL.B., Special I Class Magistrate, Chickaballapur, presided. It was attended by a large number of leading persons of the place. Various items of demonstration were gone through and after the report of the camp by the District Scout Commissioner, in charge, the Headquarters Commissioner gave a talk on the responsibilities of officers in

charge of Training Camps and the methods to be adopted to make Scouting appeal to the public. The President of the evening delivered his presidential address exhorting the campers to do their best in the cause that they had just then espoused.

An interesting camp-fire with the National Anthem following concluded the activities of the camp.

MYSORE DISTRICT.

Mr. B. M. Appiah, Assistant District Scout Commissioner, Bangalore District, while travelling to Gundlapet found a car (No. W 8825) wrecked near Begur on Mysore-Ootacamund road. The vehicle had dashed to a tree with the result that the driver had become unconscious and the owner had sustained injuries. With the assistance of the driver of "Sivalinga Service" whose bus happened to pass by, the driver of the wrecked car was removed from his seat and First Aid was rendered to him. Both the driver and the owner were removed to the Hospital at Gundlapet, in the bus, where the local doctor Mr. Narasimhiah attended to them immediately. They were sent later on to Mysore in a taxi.

Advance Courses.

An Advance Course for Cubmasters was held at Adi Chunchanagiri, Nagamangala Taluq, as resolved by the Executive Committee some time ago.

The Course commenced on the 11th May 1938, the total number of campers for the course being 23: the distribution amongst the several Districts being as follows:—

Mysore District	...	7
Mysore City	...	2
Bangalore District	...	8

Chitldroog District	...	3
Tumkur District	...	1
Shimoga District	...	1
Hassan District	...	1

Mr. H. R. Abdul Gaffar, B.A., Organising Secretary, the Boy Scouts of Mysore, was in charge of the Course, assisted by Mr. S. Bhyrappa, B.A., LL.B., Headquarters Commissioner for Training.

An Advance Course for Scoutmasters was run at the same place. The course opened on the 6th May 1938, the total number of campers being 19. The distribution amongst the several Districts was as follows;—

Kadur District	...	3
K. G. F. District	...	1
Chitldroog District	...	2
Mysore District	...	4
Mysore City	....	2
Shimoga District	....	2
Hassan District	...	2
Bangalore District	...	2
Kolar District	...	1

Mr. S. Bhyrappa, B.A., LL.B., Headquarters Commissioner for Training, was in charge of the course and was helped by Mr. H. R. Abdul Gaffar, B.A., Organising Secretary.

Both the courses were run by the Headquarters. The total number of persons that were expected to attend these camps was very large, but the attendance was not quite encouraging. Sri Bhakthanatha Swamiji of the Adichunchanagiri Mutt was kind enough to meet a large portion of the expenditure for these camps by supplying provisions for the camps. But for the bad sight under which the Swamiji is suffering, we could surely have expected him in the camp on a number of days, but this deficiency was made up by the younger Swamiji who was in the midst of the

campers on more occasions than one and on one evening addressed the campers on several aspects of Scouting, pointing out several healthy ways of improving it and appreciating the several ways in which service was being rendered by the Scouts.

Mr. Mopuraiya Chetty, Secretary, Local Scout Association, Bellur, stayed in camp throughout the courses and rendered yeoman service by looking after supplies.

Dr. Ramaswamy, Sub-Assistant Surgeon, Bellur, was kind enough to visit the camp and look after the health of the campers. He also gave First Aid lectures to the members of the Scout Course and had taken them one day to the dispensary to show them some things practically.

The Headquarters express their gratitude to the Swamijis of the Adi Chunchanagiri Mutt for the great help they gave in running the camps, even at a sacrifice and render their thanks to Messrs, Ramaswamy and P. Mopuraiya Chetty and several others who co-operated with them in running these camps.

Course for Commissioners.

As there was a great need for the training of Commissioners, a camp for the Commissioners was arranged at Adi Chunchanagiri by the Headquarters from the 8th to the 11th of May 1938. The Deputy Commissioners and District Scout Commissioners of all the Districts were requested to send three names each. But the names received came up to 12 only. To this were added 3 more names—names of persons who had expressed their desire to undergo the training. Out of these, only 4 people attended the course. The Course however was run and it had all the

advantage which results in having a small number.

The Course was run by Dr. K. N. V. Sastry, M.A., Ph.D., District Scout Commissioner, Mysore City with the co-operation of Mr. H. R. Abdul Gaffar, B.A., Organising Secretary and S. Bhyrappa, B.A., LL.B., Headquarters Commissioner for Training.

The camp broke up on the morning of the 11th May 1938.

SHIMOGA DISTRICT.

A refresher Course in Cubbing was held at Anandapuram, Sagar taluk, under the auspices of the Shimoga District Scout Council, from the 25th April to 6th May 1938. Anandapuram, formerly Ananthapur, is a small town on the Shimoga-Sagar Railway route and is fast becoming important. It was till recently the terminus of the Mysore Railways. It is a historical place having been a capital town during the times of the Bidanur Dynasty until Hyder Ali Khan captured the kingdom. It is in the Malnad and with its varied woodland scenery and romantic setting, lends itself to be an attractive place for camping.

It had been proposed at first to hold courses in Advance Cubbing and Scouting together at the place. Only one candidate turned up for Scouting and so the course was dropped.

At the instance of the Headquarters, who pointed out that an Advance Course should not be conducted by a District, the same course became a Refresher course.

There were 22 Campers. All of them knew something of Cubbing already. As a result of this good headway was made and the campers added much to their old acquire.

ments. The campers were a good lot and deserve tribute.

Mr. Kerodi Krishna Murthy, Secretary, District Scout Council, was responsible for the camp arrangements. Mr. V. S. Ramachandra Rao B. Sc., assisted by Mr. N. Narayana Rao, B.A., B.Sc., was in charge of the instructions. A unique feature of the camp was the assistance rendered by the Hindusthani Seva Dal headed by Dr. Hardikar, which deputed Mr. Ananthakrishna Bhatt to give training in indigenous exercises with lathi and lezim. He rendered yeoman service and proved himself an excellent instructor. These exercises were specialised in this camp and the campers have learnt enough to start teaching to their pupils. This training has been in the nature of an experi-

ment and its career should be watched. Mr. H. Lingappa, B.A., B.E., the Chairman of the District School Board, has been so good as to interest himself in it and with his support, it promises to be a success.

Dr. Seshadri, District Health Officer, Shimoga and Dr. Krishnaswami, State Forests Working Plan Officer, helped the Camp by giving talks. Dr. Krishnaswami was a prominent Scout during the pioneer days of Scouting in Mysore. Mr. Kunjoo, the Station Master of Anandapuram, and Dr. Narayana Rao, the local Sub-Assistant Surgeon, were of great help to the camp.

The camp-fires were of a high order and attracted a good crowd of the townsmen on all occasions. The health of the camp was remarkably good.

Headquarters' Notices

List of Campers who attended the Preliminary Course for Cubmasters held at Chitravathi—Chickaballapur from the 26th April to 5th May 1938.

Messrs—

- 1 K Abdul Kareem, U. P. B. S., Sulikunte
- 2 Syed Ahmed, U. P. B. S. Bowringpet
- 3 Abdul Samad M U P B S Darga
- 4 Syed Mohamed, U P B S Hirebidanur
- 5 T R Sreenivasa Rao, Grant School, Koornahoshalli
- 6 L K Krishna Murthy, Grant School, Devarmallur
- 7 D Subbaraya Sastry, Primary School, Baragapur

- 8 Mohamad Taj Pir, Primary School, Masthi
- 9 D Venkataramanappa, Primary School, Alambadi
- 10 H N Channabasappa, Primary School, Kataripalaya
- 11 Mohamed Gouse, Primary School, Jinkalavaripalli
- 12 CM Munisami, Primary School, Settihalli
- 13 A Ramiah Setty, Primary School, Kaiwara
- 14 A Thippiah, Primary School, Naremade-palli
- 15 Y M Munisamy, Primary School, Ajjawara
- 16 K Thammanna, Primary School, Thirumani

17 H S Komaraiya, Primary School, Chicka- kurugod	10 G Channakeshaviah, Upper Primary Boys' School, Kyalanur
18 M Munivenkataiya, Primary School, Beltpur	11 H Channabasavaradya, Upper Primary Boys' School, Tayalur
19 Abdul Basith Khan, Hebbal, Bangalore District	12 S Thirumalappa, Upper Primary Boys School, Kaiwara
20 Abdul Khader, Hebbal, Bangalore District	13 Abdul Ravoof, Urdu Primary School, Nangali
21 Khandoji Rao, Hebbal, Bangalore District	14 C G Thirumalachar, Middle School, Robretsonpet
22 Narayana Rao, P. G. Hebbal, Bangalore District	15 C Puttiah, Middle School, Lakkur
23 B K Rahman, Hebbal, Bangalore District	16 C Narayana Rao, Middle School, Chicka- ballapur
24 S Ramachandra Rao, Hebbal, Bangalore District	17 H T Sundararaja Iyengar, Middle School, Sidlaghatta
25 Umaji Rao, Hebbal, Bangalore District	18 G Seethapathi, Middle School, Chinta- mani
26 Yeswantha Rao, T. Hebbal, Bangalore District	

List of Campers who attended the Preliminary Course for Scoutmasters, from the 25th April 1938 to 5th May 1938, held at Chitravathi—Chickaballapur.

Messrs—

1 B Venkatanarasiah, Primary Boys School, Malamachanahalli	19 C N Lakshmana, Middle School, Chicka- ballapur
2 D Krishnappa, Primary Boys School, Cholgatta	20 H Venkataramanachar, Middle School, Hossur
3 M V Ananthaswami Rao, Primary Boys School, Chickaballapur	21 C Gopalakrishna Rao, Municipal High School, Sagar
4 V Muniyappa, Primary Boys School, Kondamari	22 A Mylar Rao, Government High School, Chickaballapur
5 L K Abdul Gaffoor, Primary Boys School, Lakkur	23 H S Ramiah, Stenographer, Scout Head- quarters, Bangalore City
6 S Nagappa, Primary Boys School, Vokkaleri	24 M. Ramadass Sastry, Middle School, Kolar
7 M Rama Rao, Primary Boys School, Talagavara	25 C. K. Sailendranath, Bangalore City
8 A Sampargiramaiah, Primary Boys School, Manchanabele	
9 B V Venkatarayappa, Upper Primary Boys' School, Tayalur	

List of campers who attended the Advance Cub Course held at Adi Chunchanagiri from the 11th to the 17th May 1938.

Yellows.

Messrs—

1 K. Seshagiri Rao, Hangala, Mysore Dis- trict
2 R Gopalakrishna Iyengar, Bangalore City
3 M. V. Thirunarayana Iyer, Mysore City

- 4 G. Krishna Setty, Abbigere, Bangalore District
- 5 K. Syed Khasim, Hebbal, Bangalore City
- 6 D. M. Chandappa, Davangere, Chitaldroog District

Reds.

Messrs—

- 1 C. K. Sailendranath, Bangalore City
- 2 B. Subba Rao, Varthur, Bangalore District
- 3 Mahomed Badrudeen, Sira, Tumkur District
- 4 S. Ramachandra Rao, Hebbal, Bangalore City
- 5 K. B. Dodde Gowda, Anakanahalli, Mysore District
- 6 M. Abdul Jabbar, Nagamangala, Mysore District

Blues.

Messrs—

- 1 B. Nanjundiah, Nagathihalli, Mysore District
- 2 M. H. Seetharamiah, Mallasandra, Bangalore District
- 3 B. Sreenivasa Rao, Hesaraghatta, Bangalore District
- 4 N. Thimmasetty Gowda, Thuppadamadu, Mysore District
- 5 C. Siddarangappa, Chitaldroog
- 6 M. D. Gopala Rao, Shimoga

Whites.

Messrs—

- 1 M. S. Sreenivasa Rao, Mysore City
- 2 N. M. Thimme Gowda, Honnenahalli, Mysore District
- 3 J. Hongere Gowda, Bellur, Mysore District
- 4 J. S. Gurumurthy Rao, Chitaldroog
- 5 C. S. Shamanna, Gorur, Hassan District

List of Campers who attended the Advance Course for Scoutmasters, held at Adichunchanagiri, from the 6th to the 17th of May 1938.

Cuckoos.

Messrs—

- 1 C. Bhramareswara Rao, Government High School, Chickamagalur
- 2 C. N. Arunachalam, Nandidroog Mine Day School, Coromandel, K. G. F.
- 3 K. Krishna Murthy Rao, Government Middle School, Baragur, Chitaldroog District
- 4 K. R. Venkataramiah, Government Middle School, Mandya
- 5 T. N. Rajagopala Iyengar, Government Middle School, Santhebennur, Shimoga District
- 6 P. S. Padmarajiah, Government Middle School, Bellur, Mysore District
- 7 D S Ramachandriah, Govt., Middle School, Basavaptna, Hassan District

Peacocks.

Messrs—

- 1 D Visweswaraiya, Govt., High School, Chickamagalur
- 2 T N Venkataramanappa, Middle School, Srirampur, Chitldroog District
- 3 N Gangiah, School of Engineering, Bangalore City
- 4 R Ananthasreenivasiah, Middle School, T Narasipur
- 5 M S Sivan Gowda, Middle School, Anavatti, Shimoga District
- 6 M S Rama Rao, Middle School, Ajjampur, Kadur District

Lions.

Messrs—

- 1 A N Ranganatham, Engineering School, Bangalore City

- 2 K N Ramasawmy, Body Guard Lines Middle School, Mysore
- 3 A B Channabasappa, Middle School, Vontikoppal, Mysore
- 4 R Chandrasekariah, Govt. Middle School, Banavar, Hassan District
- 5 M Govindappa, Primary Boys' School, Kuppahalli, Kolar District
- 6 V Sesha Iyengar, Aided Middle School, Chamrajanagar, Mysore District

---

List of Campers who attended the Course for Commissioners held at Adi Chunchanagiri from the 8th to the 11th of May 1938.

Messrs—

- 1 P M Somasundaram M. A., (Hons), L.T., District Educational Officer, Chitaldroog
- 2 K Subba Rao, B. Sc., (Hons), Land Lord, Sidlaghatta
- 3 K Prahlada Rao, Lawyer, Chitldroog
- 4 Mohamed Khasim, Automobile Dealer and Agent, Davangere

List of Campers at the Refresher Course in Cubbing conducted by the District Scout Council Shimoga.

Messrs—

- 1 S. Dundhoppa, Shakunavalli
- 2 Nadig Krishna Moorthy, Annovatti
- 3 B. Siddappa, Primary Boys' School, Honnali
- 4 M. Basavappa, Primary Boys' School, Kaginalli
- 5 M. Somappa, Tank Primary Boys' School, Sagar
- 6 P. Gurunath Sastry, Primary Boys' School, Bheemanakoni
- 7 T. S. Abdul Khadder, Middle School, Belagutti

- 8 H. Hanumanthachar, Primary Boys' School, Malur
- 9 C. Narasinga Rao, Shimoga
- 10 M. Vamanachar, Primary Boys' School, Anandapuram
- 11 K. S. Siddappa, Shimoga
- 12 Govinda Rao, Issur
- 13 Ganapathi Rao, Issur
- 14 B. P. Atchutharaja Urs, Primary Boys' School, Saratur
- 15 D. Narayana Rao, Primary Boys' School, Gajanur
- 16 P. N. Guru Rao, Primary Boys' School, Nedagi
- 17 H. V. Krishna Rao, Primary Boys' School, Old Town, Bhadravathi
- 18 K. Basappa, Primary Boys' School, Sasvehalli
- 19 B. V. Gopalakrishna Rao, Primary Boys' School, Shimoga
- 20 G. Hutchappa, Primary Boys' School, Kanchikoppa
- 21 Hutchachar, Primary Boys' School, Belagavi
- 22 Vedanarayana Bhatta, Primary Boys' School, Anandapuram

Census Figures.

It is found that some of the Units working in the several Districts have not yet sent their Census Returns, although they have had plenty of time to do so. All the District Scout Commissioners have been requested to help in the matter. Such of the Units as have not sent the information will please furnish the same either to the District Commissioners or to the Headquarters. If no information is received, it will be taken for granted that such troops are not in existence.

H. R. ABDUL GAFFAR,
Organising Secretary.

(Concluded from page 260)

the Boy Scouts' Association in India has taken in refusing to ally itself with this new movement makes its position all the more stronger in India, as being the only Boy Scouts' Association in this country which is definitely non-political, non-communal and non-sectarian in its teachings and work."

There are two statements in the writing which do not fit in with each other. In one place he says, "In these days when the youth of the country is being unsettled by the slogans of every political party that comes into being (obviously referring to the congress party—Ed.), there is one organisation whose members are not prepared to sell their birth-right and stand by their principles even if it means going out into the wilderness for a time..." and in another he says "and as our fundamental principle is to own allegiance to Government properly constituted by law in ruling and guiding the affairs of this great country, we own our allegiance as members of the Boy Scouts' Association in India to the Congress Governments in the Provinces ruled by them just as willingly as we give our allegiance to the other Governments which are at present functioning in different parts of India."

We wish that Mr. Hogg had made clear what he means by "birth right" and "principles" and clearly explained what these are without leaving them to be interpreted by individual readers as they like. The first sentence seems to postulate the rule that when a political party comes into being and begins to meddle with Scouting, our duty is to stand firm against it, while the next one implies that as soon as it takes charge of the reins of Government, we should immediately change our attitude to one of loyalty and obedience.

On the other hand, there are the independent Associations of Seva Samithi, Madras

and Bombay and the Indian National Scout Association, whose influence and number is by no means negligible. The fact that there are seven big Provinces in which there are Congress Ministries and that the Congress Ministers discussed the question of Scouting at their last meeting and resolved to nationalise the movement clearly indicates on what lines Scouting will be moulded in those Provinces.

If they unanimously agree to delete the words "King Emperor" from the Promise then according to the postulate laid down by Mr. Hogg, the General Headquarters have nothing to say except to adopt the Promise so far as those Provinces are concerned. It would lead the General Headquarters to a dilemma.

We feel strongly that the prophecy of Mr. Wilson may come true in its entirety.

In this connection it is meet to remember another important portion of Mr. Wilson's report wherein he says,

"As I have said more than once during the course of my tour, Lord Baden Powell cannot Nationalise Indian Scouting, although he has done more than any one else to indicate the way in which it can be done; I cannot Nationalise Indian Scouting. Scouting can only be Nationalised by Indian Scouters and Indian Scouts."

Those who are on the other side feel that they achieve this by the changes proposed.

At this stage we only wish to say that wiser counsels could have prevailed to bring about unity.

It is the law of nature "that old order changeth yielding place to new" and before a new order comes into being, there is to be disruption, and demolition paving the way to construction. We wonder whether the prophecy of Mr. Wilson is to be fulfilled in a most round-about way!

GREY BROTHER.

BOYS' SECTION

ಹುಡುಗರ ಪ್ರಕರಣ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು.

[ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಿನಚರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ದಿನವನ್ನು ಸುಗಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಆಹಾರ, ಆರೋಗ್ಯ, ಆನಂದ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿದುದಕ್ಕೂ ನಾವು ಲೋಕ ರಕ್ಷಕನಾದ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಸಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಸ್ಕಾಟ್ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇವಲ ವಸ್ತುವು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸವು ಪ್ರಸಂಚದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಹಾಯವಾಗುವದೆಂದೂ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬುಗೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ, ಹೃದಯದ ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ, ದಿನಚರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿ, ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಚರಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರಾಗ್ನಿಯು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಓದುವುದು ನನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಶಿಬಿರವಾಸಿಗಳು ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದಿನಚರಿಯ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಇವು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅನೇಕರು ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದರು

ದರಿಂದ ಕಳೆದುದು ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇವು ಕೇವಲ ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಆಯಾ ದಿನದ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಂಬಲಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸತಕ್ಕ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತರುವ ಆಲೋಚನೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಿಬಿರವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತರ್ಕ ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಬಹುದು. ಇವುಗಳಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.]

—ಸೇವಕ.

೧. ಜಗದಾದಿ ದೇವನೆಂದು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಕರೆಯುವರು. ಅಂತ್ಯ ದೇವನು ಬೇರೊಬ್ಬನುಂಟೆ? ಆದ್ಯಂತಗಳು ನೀನಾಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವೆ.

ಜನರು ಆರಂಭದಲಿ ಕಣ್ಣೆ ಕಾಣುವ ದೇವನನು ಬೇಡಿದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದೆ; ಉಳಿದವರು ನಿನ್ನನ್ನಿನ್ನೂ ಗುಡಿ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅರಸಿ ಕಾಣದೆ ಬೆಂದು ಬಳಲುತ್ತಲಿಹರು: ಆಮೇಲೆ ಕಿವಿಗೆ ಕಾಣುವ ದೇವನನು ಬಯಸಿದರು. ಗೀತ, ಪುರಾಣ, ಪುಣ್ಯ ಕಥೆಗಳಲಿ ನಿನ್ನನಾಲ್ಪಿಸಿದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು. ಉಳಿದವರು ಕಿವಿದೆರೆದು ಇನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಲಿಹರು. ಮುಂದೆ

ಜನರು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಕೂಡಲೆಳಸಿದರು: ತರ್ಕ ವಿತರ್ಕಗಳು, ಶುಷ್ಕ ವೇದಾಂತಗಳು ಬೆಟ್ಟ ದೊಲು ಹಿರಿದಾಗಿ. ಬೆಳೆದುಬಿದ್ದವು. ಸಿಕ್ಕದೆ ಕೆಲವರಿಗೆ; ಉಳಿದವರ ಕಂಠಶೋಷಣೆಯು ಈಗಲೂ ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರು —ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿಗಳು— ಕಾಣಬಯಸಿದರು ನಿನ್ನ ನೆಲ್ಲಿ ಡೆಯಲ್ಲಿ; ತಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಪರರಲ್ಲಿ, ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ. ಕಣ್ಣೆರೆಯ ತೆಗೆದರು; ಕಾಣಿಸಿದೆ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಡೆಯಲ್ಲಿ—ಆತ್ಮಗೋಚರನು ನೀನು.

ಮರುಳುತನವೆಂತಹುದು! ಹುಡುಕಲೇನಿದು ನಿನ್ನ; ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕಂದನನು ಪೊತ್ತು ಊರನರಸುವ ನಾರಿಯಂತೆ! ಮನದ ಭ್ರಾಂತಿಯನುಳಿದು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ ಕಾಣಿಸುವೆ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಡಲ್ಲಿ. ನೀನಲ್ಲದಲೆ ಬೇರೊಂದು ಕಾಣಿಸದು ತೆರೆಯೊರೆದ ಕಂಗಳಿಗೆ. ನಾವು ಆಡುವ ಆಟದಲಿ, ನಾವು ಊಡುವ ಊಟದಲಿ, ನಾವು ಮಾಡುವ ಪಾಠದಲಿ, ನಾವು ನೋಡುವ ನೋಟದಲಿ, ನಮ್ಮ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗೆಲೆಯನಲಿ, ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಂದಿರುವ ಮರದಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ಜ್ವಲಿಸುವ ಶಿಬಿರಾಗ್ನಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಕಾಣಲುಬಹುದು. ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಲೊಳಗೆ ತುಂಬಿ ಕಾಣುವೆ ನೀನು. ನಾನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವನು ಬಿಟ್ಟು, ನಟ್ಟ ಮನದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಕಂಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟು ಸಡಲಿಸಿ ನೋಡೆ ಎಲ್ಲಿ ಡಿಯೂ ನೀನೆ.

ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಂದಿರುವ ಹಿರಿಯ ತೆರೆಯನು ಹರಿದು ನಿನ್ನ ನೋಡುತೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿರಿದಾಗಿ ನಿನ್ನೋಳ್ಳೆರೆವ ದಾರಿಯನು ತೋರೆಮಗೆ. ಬೇರೊಂದು ಬಯಕೆಯನು ನಾವು ಬೇಡುವರಲ್ಲ. ಕರುಣಿಸಿ ಮೊಳು ನೀನು, ಕರುಣಾಸಮುದ್ರ.

೨. ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪ,

ಭವದ ಬಂಧನವ ಪರಿಹರಿಸೆಂದು ಜಗವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಬೇಡುವುದು; ಕಾಡುವುದು. ಕಾಡಲೊ

ಲ್ಲೆವು ನಾವು. ಬೇಡಲೇಂಭಿಕ್ಷುಕರೆ? ಭವದೂರರು ನಾವು. ನಿನ್ನ ದಶಧರ್ಮಗಳ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಹೊತ್ತು ಮೆರೆವೆಮಗೆ ಭವದಸೋಂಕೆತ್ತಣದು. ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮದಲಿ ನಿಷ್ಕಪಟ ಹೃದಯದಲಿ ನಮ್ಮ ಮನ ಮುಟ್ಟಿ ಹೊರುವವರು ನಿನ್ನಾಣತಿಯ ನಾವು. ಕಜ್ಜವನು ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿ ನಮಗರ್ಥವನು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದರ್ಥವನು ಹೊತ್ತಿರುವೆ ನೀನು.

ನಿನ್ನ ದಶಧರ್ಮಗಳ ಶಿರದಲ್ಲಿ ತಳೆದು ಜಗಕ್ಕೆ ಮೆರೆಸುವುದು ನಮಗೆ: ನಾವೆಡವಿ ಮುಗರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಗಳು ನೆಲಕುರುಳಿ ಮಣ್ಣುಗೂಡುವ ವೇಳೆ ನಡುದಾರಿಯಲಿ ಬಂದು ಹಿಡಿದವುಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ನಗುತ ಸಂತಸದಿಂದ ಮತ್ತವನು ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಹೊರಿಸುವುದು ನಿನಗೆ. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವನು ನೀಗೈವೆ; ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನು ನಾವೆಸಗಲೆಮಗೆ ದೃಢಮತಿಯ ಕೊಡು.

ಇದು ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ; ಇದು ನಿನ್ನ ಲೀಲೆ.

೩. ವಿಶ್ವಂಭರ.

ನಿನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ನಂಬುಗೆ ಯಿಟ್ಟು ನಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು. ದಿನಗಳು ಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ದೈಹಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ಲೇಶಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಶಿಬಿರವು ಸುಖದ ಸಂಸಾರವೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳಿಹರು. ಅದರ ನೆಲೆಯು ನಮಗಿದು ವರೆಗೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದಿರುವ ದಿನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೆಚ್ಚಿದ ನಮಗೆ ಅಂಧಕಾರವನು ತಂದೊಡ್ಡಿರುವೆ ನಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗುವಿನ ಹೊಳೆಯನ್ನು ಬತ್ತಿಸಿರುವೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ವಾ ಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸುಖವ ಪರಮಾವಧಿಯ ಕಾಣುವ ಮನವನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗನುಗೊಳಿಸು. ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ಮೀರಿ ನಡೆಯಲಾರೆವು ನಾವು. ನಮ್ಮ ಬಯಕೆಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಧೈರ್ಯವನು ನಮಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡು.

ಮ ರಿ ಗ ಳು .

(ಮುಂದುವರಿದದ್ದು)

ಅಧ್ಯಾಯ ೧೫.

ತಾರೆಯ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಪದಕಗಳು.

ಕೆಲವು ಪುಟಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಟದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡತೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣವಿದೆಯೋ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಮಟ್ಟಿನ ಗುಣವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾತು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾದರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ತೊಡಗತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಧನಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆಯಾದರೂ ಹಿಂಡಿನ ತತ್ವಗಳು ಇತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಇವುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಹುಡುಗನಿಗಿರುವ ಅದ್ಭುತಕಲ್ಪನೆಯ ದಾಹ, ಕಥೆ ಮತ್ತು ಕಥಾಭಿನಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿ, ಆಟಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗಿರುವ ಉತ್ಕಟವಾದ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವವಾದ ಉದ್ಯೋಗಪರತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಕೆಲಸಗಳು ಕಥೆಗಳು, ಅಭಿನಯ, ಆಟಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಅವನು ನಿಸ್ಸಾರವಾದ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಬಹಳಕಾಲ ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಸಾಧಾರಣ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಹತ್ತುನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಲಸದ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅದ್ಭುತಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು (ಅದು ಎಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಆಗಲಿ) ಬೆರಸಿದರೆ ಉತ್ತಮ. ಇದಕ್ಕೆ ಜಾಗರೂಕತೆ ಬಹಳ ಬೇಕು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಉತ್ತರ ಮುಖಿಯ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹ “ನಿಧಿಯ ಬೇಟೆ” ಗಳ (Treasure Hunts) ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಕೊಡಬಹುದು. ಆಕೇಲನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸೆನಾ ಫೋರ್ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬಹುದು. ಗಂಟು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವಾಗ ಒಡೆದ ಹಡಗಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬರುವುದೋ ಅಥವಾ ಬೆಂಕಿಬಿದ್ದ ಮನೆಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬರುವುದೋ ಇಂಥಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸಬಹುದು.

ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ತಾರೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ವಿಚಿತ್ರ

ವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕ್ರಮವೂ ಇರುವಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹುಡುಗನ ಸರ್ವ ತೋಮುಖವಾದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಕೇಲನೂ ಈ ಎರಡು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವು ಫಲಕಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮರಿಯೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮುಖಂಡನಾದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವು ಅವನಿಗೆ ನಾನಾ ಮುಖವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಬಾವುಟದ (ಧ್ವಜದ) ವಿಚಾರದ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ರಾಜನಲ್ಲಿಯೂ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಗಂಟುಗಳು ಕೈಕೆಲಸದ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸೋಪಾನವಾಗಿವೆ. ಹಗ್ಗದ ಹಾರು (skipping). ಕಪ್ಪೆನೆಗೆತ (leap frog) ಕುಂಟುವುದು ಮತ್ತು ಲಾಗ ಹೊಡೆಯುವುದು ಇವುಗಳು ಅವನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬಲವನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರುವುದು ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು ಇವುಗಳು ನಾಸರ ಹಿಡಿಯುವುದು, ಆತ್ಮಸಂಯಮ, ಗಮನವನ್ನು ಒಂದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಆಕೃತಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರಮಾಡುವುದು. ಬೆಂಕಿಹತ್ತಿಸಿ ಉರಿಮಾಡುವುದು, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗುವುದು ಇವುಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕಾರಿಯಾಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಮುದ್ದಾದ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನಾಗಿ ನಾವು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇವಲ ಕನಿಷ್ಠಾಂಶ (minimum) ದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗಬಾರದು. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರಗಳು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಲಾಗಹೊಡೆಯುವುದು ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಬೇಕು. ಗಂಟು ಹಾಕುವ ವಿಚಾರಗಳು ಬರುವ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿನಯಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉತ್ತರ ಮುಖಿಯ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತಿಳಿಯುವಾಗ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹಾದಿಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಗಯೋಗಿಸಬೇಕು. “ಹಗ್ಗದ ಹಾರು” (skipping) ಎಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ರೀತಿಗಳಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಷಟ್ಕದ ಗವಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ರಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಈ ತಾರೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಮರಿಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಪದಕಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಭಾವನೆಯು ತಪ್ಪುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಎರಡನೆಯ ತಾರೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಸ್ಕಾಟ್ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಈ ತಾರೆಯ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂಡಿನ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರಿಂದಾಗಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕ (instructors) ರಿಂದಾಗಲಿ ಕಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊರುವುದು, ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆಕೇಲನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಧ್ವಜದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತು ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಗಿಲ್‌ವೆಲ್ ಶಿಬಿರದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಲಾ ಒರಟು ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮುಖಂಡರಿಗೇ ಬಿಡಬೇಕು. ಗೊತ್ತಾದ ಕಾಲವು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಹಿಂಡನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆದು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಎಂದರೆ “ಹಗ್ಗದ ಹಾರು,” ಕುಂಟುವುದು, ವರ್ತಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ರುಚಿಕರವಾದ ಮಜಲಿನ ಆಟಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸಬಹುದು. ತಾರೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಖಂಡರಿಗೇ ಬಿಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಧಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷೇಧ (exception) ವುಂಟು. ಎರಡನೆಯ ತಾರೆಯ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳಾದ ಅಂಗಸಾಧನೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಆಕೇಲನೇ ನಡೆಸಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸದೆಪೋದರೂ

ಅಥವಾ ಕನಾತು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೂ ಅವು ಮರಿಯ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದು.

ಹುಡುಗರನ್ನು ಈ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕು. (೧) ಫಲಿತಾಂಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು (೨) ಈ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳನ್ನು ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ದಿನಚರಿಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವ ಮರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎರಡನೆಯ ತಾರೆಯ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು (shoes) ಶುಭ್ರ ಮಾಡುವುದು, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶವಾಗಿರಬೇಕು.

ಪ್ರವೀಣತೆಯ ಪದಕಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ತಾರೆಯ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಪ್ರವೀಣತೆಯ ಪದಕಗಳು ಬೇರೆ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವುಗಳು. ಅವು ಹಿಂಡಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಬಾರದು. ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಕೂಟಗಳನ್ನೇ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹಿಂಡಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ

ಯುಂಟಾಗಿ ಸಂಕೇತ (Signalling) ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅವಧಾರಣೆ (Emphasis) ಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ನಾವು ಹಿಂಡಿನ ಕೆಲಸದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಸ್ಕಾಟ್ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಚೀಫ್ ಸ್ಕಾಟ್‌ರವರು ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದ ಹಿಂಡಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಪದಕಗಳಿರಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ಪದಕಗಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಪದಕಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿನ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲೇಬೇಕೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷೀಭೂತವಾದಂತೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಚಾರವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅವುಗಳಿರಲೇ ಬೇಕೆಂತ ಈಗ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅವು ಎರಡು ತಾರೆಯ ಮರಿಯ ಆಸಕ್ತಿಯು ಕುಂದದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಗಳಿರುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗಿರುವ ಬೆಲೆಯಂತೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಈ ಪದಕಗಳು ಇರುವುದಕ್ಕೇ ಬಂದಿವೆ ; ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಚೀಫ್ ಸ್ಕಾಟ್‌ರವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈಚೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನನುಮೋದಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಆ

ಕೇಲರು ಈಗೀಗ ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವೀಣತೆಯ ಪದಕಗಳನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ತಗಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಈಗ ಬಹಳ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿದೆ.

ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪದಕಗಳಿಂದ ಲಾಭವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮರಿಗಳು ಕೆಲವರಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎರಡನೆಯ ತಾರೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪದಕಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪದಕವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆಶೆಯನ್ನೇ ಹುಟ್ಟಿಸದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಕೈಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಇವುಗಳಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿರುಚಿಯಿರುವುದರಿಂದ (ಪದಕಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿ) ಅವರಿಗೆ ಇವೆರಡೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪದಕದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬರಬೇಕು. ಈಜುವುದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ: ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮರಿಯೂ ತನ್ನ ಮನಸಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪದಕದ ಆಶೆಯು ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅದೂ ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಬರಬೇಕು.

ಪದಕಗಳ ಕ್ರಮವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂತರ ಹುಡುಗನನ್ನು ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಪದಕಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮರಿಗಳೂ (ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪದಕಗಳನ್ನು

ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಮರಿಗಳು) ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪದಕಗಳ ಬೇಟೆಗಾರ (Badge-Hunters) ರಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೂಟಗಳು ಪದಕಗಳ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮರಿಯು ತಾನಾಗಿ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕು. ಅವಶ್ಯಕತೆ ತೋರಿಬಂದರೆ ಆಗಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದೇ ಪಂಗಡದ ಪದಕಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದಾದ

ಪದಕಗಳನ್ನೇ ಹುಡುಕಿ ಅವುಗಳಿಗಾಗಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆರೀತಿ ಮರಿಯು ಮಾಡುವನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾದಕೂಡಲೆ ಅವನು ಪದಕದ ಭೂತನಾಗುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಉಳಿದ ಪದಕಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮರಿಯು ಮನೆಗೆಲಸದವ (House Orderly) ಅಥವಾ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸಕ (First Aider) ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕೆಂತ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೆನು.

ಫೀಲ್.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಲೀಡರಿಗೊಂದು ಕಾಗದ.

(ರೊಲ್ಯಾಂಡ್ ಇ. ಫಿಲಿಪ್ಸ್‌ರವರ ಪುಸ್ತಕದ ಅನುವಾದ)

ಶ್ಯಾಮೂ,

ನಿಮ್ಮ ಸ್ಕೌಟ್ ಮಾಸ್ಟರು ಇದುವರೆಗೆ ನೋಡಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ನಿಮ್ಮ ಪೆಟ್ರೋಲಿನವರ ಕೋಮಲ ಪಾದನ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಂದ ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಮೂರು ವಾರಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪೆಟ್ರೋಲಿನವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿರುವಾಗ, ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ

ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದರೂ ಆಗಬಹುದು.

ನಾಳೆಯ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ನೀವು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿರಿ. ನೀನು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ಕೌಟುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಅವರು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಕೌಟುಗಳಾಗಲೇಬೇಕೆಂಬುದು.

ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಕೌಟಾದವನು ಒಂದನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಕೌಟಾಗಬೇಕೆಂತ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಕೌಟಾದ ಹೊರತು

ಒಂದನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಕೌಟ್‌ಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನಾದ ಹೊರತು ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯವನಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕೋಮಲ ಪಾದರು ಅಂದರೆ ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅನೇಕವೇಳೆ ರೈಲು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆ ತರಗತಿಯ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವವರಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಕೌಟ್‌ದವನು ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ರೈಲು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಒಬ್ಬ ಸ್ಕೌಟ್‌ನ್ನು “ಕೋಮಲಪಾದ” ನೆಂದು ಕರೆಯುವುದು ಅವನಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯ ಪಾದಗಳಿರುವುದರಿಂದ. ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಕೌಟಿನ ಪಾದಗಳು ಗಾಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲಿ ಹುಡುಗನಾಗಲಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನೋವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರಿಗೆ “ಕೋಮಲಪಾದ” ರೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದುದು.

ನೀನು ತಂದಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಕೌಟಿಗೆ ವಿಧಾಯಕವಾದ ಒಂಭತ್ತು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಅದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಾಗದದಮೇಲೆ ಬರೆದುಕೊಂಡಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಕೌಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು

ಎನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಕೌಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ನಿನ್ನ ಪೆಟ್ರೋಲಿನವರು ವಾರಕ್ಕೆರಡುಬಾರಿ ಒಂದೊಂದು ದಿನವೂ ಎರಡೆರಡು ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ ಸೇರುವುದಾದರೆ, ಒಂದೊಂದು ದಿನವೂ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕರಂತೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಂದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಹಳಕಾಲ ಮಾಡಿ ಬೇಜಾರು ಹೊಂದುವ ಸಂಭವವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ನೀನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ “ಕೋಮಲ ಪಾದ” ನಾಗಿ ರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಲೀಡರುಗಳು ಇದು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷಾಂಶವಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಕೌಟ್‌ಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂತ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಚೀಫ್ ಸ್ಕೌಟ್ ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಇದಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೇ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಈ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೋಮಲ ಪಾದನ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೆಚ್ಚು

ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಪರೀಕ್ಷಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆರು ಗಂಟುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹದಿನಾರನ್ನೂ, ನಾಲ್ಕು ಸ್ಕೌಟ್ ಚಿನ್ಹಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹತ್ತನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಧ್ವಜದ ವಿಚಾರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಧ್ವಜಗಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನದ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸ್ಕೌಟ್ ನಿಯಮಗಳ ನ್ನನುಸರಿಸುವ ನಾಲ್ಕಾರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಕೋಮಲ ಪಾದನೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೋ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿ ದವನಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಆ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದತಕ್ಕವನಾಗಿರ ಬೇಕು.

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಹಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗದ ಮೂಲಕ ಇಳಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ "ಕುಣಿಕೆ ಗಂಟು" (Bowling) ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀ ಯೆಂತಲೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೀಯೆಂತಲೂ ಹೇಳುವುದ ರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ನೀನು ಬಂಜುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಚಟ್ಟವನ್ನು ತಯಾರ್ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬರ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ಅಂಶವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ (First Aid) ಸಂಕೇತಕ್ರಮ (Signalling) ಸ್ಕೌಟ್ ನಡಿಗೆ (Scout's Pace) ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿಯ ಆಟ (Kim's Game) ಮತ್ತು

ಉತ್ತರಮುಖಿ (Compass) ಈ ಐದು ಅಂಶ ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿದೆ.

ಉಳಿದ ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಸುವುದು (Fire Lighting) ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು ವುದು (Cooking) ಮತ್ತು ಉಳಿಸೋಣ (Thrift) ಈ ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಮೊದಲೆರಡನ್ನು ನಿನ್ನ ಸ್ಕೌಟುಗಳು ಅದೃಷ್ಟದ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕದೆ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದೊಳ್ಳಿ ಯದು.

ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಉರಿ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ.

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೋ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋ ಜನಕಾರಿಯಾದ ವಿಚಾರ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ಕೌಟೂ ತಿಬಿರದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತ ನಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಬರಬೇಕಾದರೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆಯು ತನಗೆ ಊಟಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಬಂದವನಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ನಿನ್ನ ಹುಡುಗರು ಶುಚಿಯಾಗಿರುವ ಕೈಗಳನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿರುವ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನೀನು ನೋಡು

ಬೇಕು. ಕೊಳಕಾಗಿರುವ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದೂ ಮತ್ತು ಕಶ್ಮಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೈಗಳಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದೂ ಹತ್ತನೆಯ ನಿಯಮದ ಭಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು.

ಒಂಭತ್ತನೇ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಡುವ ಆ ಎಂಟಾಣೆಯು ಮೊದಲನೇ ಹೆಜ್ಜೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ಕಾಟುಗಳು ಪ್ರತಿವಾರವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ಅರ್ಧಾಣೆಯನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಹಣವು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವರಿಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಕಾಟು ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಬಹುದು. ಆ ಹಣವನ್ನು ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆನಂದವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಬರುವಂತೆ ಹತ್ತಿವಸ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ಎಂಥವನಿಗಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಂತೂ ಈ ಉಳಿಸೋಣವು ನಮಗೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಭ್ರಾತೃ
ಎಸ್. ಬಿ.

ರೋವರ್ ಸ್ಕಾಟುಗಳೂ ಗ್ರಾಮ ಪುನರುಜ್ಜೀವನವೂ.

(ಮುಂದುವರಿದಿದೆ)

(ಸರ್ಟ್ ಹಕ್ಕೂ ಕಾದಿಡಲಾಗಿದೆ)

ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ಲೇಮಲಾಭಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಹಸ್ರಮುಖವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಶೂನ್ಯರಾಗಿಯೂ ಉದಾಶೀನರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅನೇಕರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಮಯವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಸ್ವಸುಖದಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುವರು. ಇಂಥಾ ಜನರ ಪುನರ್ವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಕಲ್ಯಾಣದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪ್ರಾಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳೆನ್ನಿಸುವ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜನರು ಕೇವಲ ವಿನೋದಾಂಶಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವರೇ ಹೊರತು

ನಿಜವಾದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಹಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿರಲು ಸಮರ್ಥರಾದವರೇ ತಟಸ್ಥರಾದಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತನಾದ ದೇಶವತ್ಸಲನಿಗಾದರೂ ಉತ್ಸಾಹವು ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಶೀನರಾದ ಜನಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಂಥಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಜನರು ಸಹ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರುವರು. ಇವರು ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಪುನರ್ವರ್ತಕರಂತೆ ಕಪಟವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸ್ವಕಾರ್ಯಧುರಂಧರರಾಗಿರುವರು. ಈ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ದೇಶವತ್ಸಲರಂತೆಯೂ,

ಪರಲೋಕದ ಕಡೆಗೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿರುವ, ಭಾಗವತ ಶ್ರೇಷ್ಠರಂತೆಯೂ, ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿರುವ ಸಾಧುಗಳಂತೆಯೂ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಟಿಸುತ್ತ ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಮಾಡಿ, ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುವುದರಮೂಲಕ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಮೋಸವು ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕ್ರಮೇಣ ಜನವಿಶ್ವಾಸವು ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಜನರು ಅನೇಕರನ್ನು ಮಾಯಾವಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟವುಳ್ಳ ದೇಶವತ್ಸಲರನ್ನು ಕೂಡಾ ನಂಬದೆ ದೇಶಹಿತಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹಿಂದೆಗೆಯುವರು.

ಯಾವುದೊಂದು ಕಾರ್ಯದ ಋಜುತ್ವವನ್ನಾದರೂ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಬಹುಮಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿತವರ್ಧಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ ಅಥವಾ ಹಾನಿಕರವಾಗಿಯೇ ಇರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ, ಅಂಥಾ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಗಣನಾರ್ಹವಾಗಲಾರದು. ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಾಹಸಪಡುವ ಕೆಲವರು ತಾವು ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಂಟಾಗಲಾರದು. ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರವನ್ನು ತಲಪಿದವರು ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರವಾದ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಳಗಡೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕಾನೇಕರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ. ಪೂರ್ವಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತ ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ನುಸುಳುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶಬಾಂಧವರು ಈ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಲು ಪಂಚಾಂಗವಿರಬೇಕು. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರ ಪಂಚಾಂಗವಲ್ಲ ವೀಕ್ಷಣ, ಪಠಣ, ಬೋಧಾ, ಸಂಭಾಷಣ, ಮನನ ಎಂಬ

ಪಂಚಾಂಗ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾಗಿರುವ, ಶ್ಲಾಘನೀಯವೋ, ಚತುರವೋ, ದೇಹಸಂಬಂಧಿಯೋ, ವಸ್ತುಸಂಬಂಧಿಯೋ, ನಮ್ಮದೋ, ಇತರರದೋ ಅಂತು ಎಲ್ಲ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಮಕೊಳ್ಳುವದೇ ವೀಕ್ಷಣವೆನಿಸುವುದು. ಇದು ನಮಗೆ ಬಾಲ್ಯದಾರಭ್ಯ ವಿವಿಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ, ಅಭಿಮತಗಳನ್ನೂ ವಾಗ್ಧರಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದು. ಇದರಿಂದಲೇ ಅಗ್ನಿಯ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ, ಭಾಯಾವತಿಯ ತೇಜಸ್ಸು ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳು ತಿಳಿಯುವವು. ಇದರಿಂದಲೇ ಕುದುರೆಗೆ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದಲೇ ಜೀವನವೆಂತಲೂ, ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪೈರಾಗುವುದೆಂತಲೂ, ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ವಿಮರ್ಶನಾ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಸಂಭಾಷಣಾಯೋಗ್ಯತೆಯೂ, ಮನುಜನಿಗಿರುವುದೆಂತಲೂ, ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಊಹೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ, ಇಂದ್ರಿಯ ಮನೋಗೋಚರಗಳಾಗುವವೆಲ್ಲವೂ ವೀಕ್ಷಣದಿಂದಂಟಾದವೆಂದರಿಯಬೇಕು.

ಪಠಣವೆಂದರೆ ಮಹನೀಯರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಬಗೆ. ಓದು ಬರಹಗಳೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯ ಉಪಯೋಗವು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲಾದೀತೇ? ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ, ಸಾರ್ವದೇಶೀಯ ವಿದ್ವನ್ಮಂಡಲಿಯ ಅಭಿಮತ, ವೀಕ್ಷಣ, ಪರ್ಯಾಲೋಚನಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಅದರಿಂದಲೇ.

ಬಾಹ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅಂತರಂಗವಾಗಿಯೂ ಗುರುವಿನಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಶಿಷ್ಯನು ಗಮನಿಸಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕ್ರಮವು ಬೋಧೆ ಎಂದೆನಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗುರುವಿನಿಂದ ತತ್ವವನ್ನೂ ಸಂಡಿತನಿಂದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ, ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ, ಭಾಷಜ್ಞನಿಂದ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಅರಿಯುವೆವು.

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಲಿತು ತರ್ಕಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಅಭಿಮತಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇ ಸಂಭಾಷಣವೆನಿಸುವುದು. ಇದು ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಲು ಒಂದು ಸಾಧನ.

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಪಕ್ವಮಾಡಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಸಾಧನಗಳು ಸಫಲ.

ದಕ್ಕೆ ಮನನವು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದರಿಂದ ಪದಾರ್ಥಜ್ಞಾನ, ಅನುಭವ, ವೀಕ್ಷಣ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಇದರಿಂದಲೇ ಇತರರಿಂದ ಉಕ್ತವಾದ ಅಥವಾ ಲಿಖಿತವಾದ ಚಿಂತೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯತಾಯೋಗ್ಯತೆಯ ವಿಮರ್ಶೆಯೂ, ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ಸತ್ತ್ವಕಸರಣಿಯನ್ನು ಅನುಗೊಳಿಸಿ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಿಂದ ಕದಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅನೋಷನಾದ ಮಹಾ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮನನವು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು. ಈ ವಿಧವಾದ ಪಂಚಾಂಗ ಸಾಧನದಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಪಕ್ವಮಾಡಿಕೊಂಡಾತನು ಐಹಿಕದಲ್ಲಿ ವಂಶಚೂಡನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಪಂಚತ್ವವನ್ನೈದಿದಮೇಲೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವುದು ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ?

ಕೆಲವರು ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಡೇರುವವು. ಇತರರು ತೊಡಗಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವುದು. ಇವರು ತಮಗೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅದರಂತೆ ಸಾಧಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೆಪಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರು ಯಾರು? ದುರ್ವಾರ್ತಾ ಪಾಠಗಳಿಗೆ ಮನವೀಯದೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸುವದೀಗ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಕೈ ಕೆಸರಾಗದೆ ಬಾಯಿ ಮೊಸರಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯವನ್ನು ಕಾಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಮಯವೆಂದಿಗೂ ದೊರಕಲಾರದು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಒದಗಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅವನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕು. ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಂತಹ ಜನಗಳಿಂದ ಮಹಾತ್ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದೂ ನೆರವೇರಿಲ್ಲ. ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನವನ್ನಾಳಿಕೊಂಡು ಚಿತ್ತಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಂಟಕಗಳನ್ನು ಕಾಣುವವುಗಳನ್ನು ಸಾಧನಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೊಡಗಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವವನೇ ಸಮಯ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ

ಸಾಹಸಿಗಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿರುವರು. ಇವರು ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರೂ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವರೆ ಹೊರತು ವಿಘ್ನಗಳಿಗೆ ಬೇಗ ಹೆದರುವವರಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ತೋರ್ಪಡಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯರು ತೋರ್ಪಡಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದು. ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಿರುವ ದೃಢಭಕ್ತಿಯು ಚರಿತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಇವರ ಧರ್ಮಗುಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವುಂಟು. ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ದುಷ್ಟಸಂಹಾರವು ಒಂದು ಮುಖ್ಯಭಾಗವೆಂದು ನಮ್ಮದೇಶೀಯರು ಭಾವಿಸುವರೆ ಹೊರತು ದುಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕರಣವು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘನತರವಾದದ್ದೆಂದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಾದರೋ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವರು. ದೋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಕರವಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಪುನೀತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಪರೋಪಕಾರ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವುದು. ಎಂದೂ ದೋಷಮಾಡದಿದ್ದನೂರು ಮಂದಿ ಜನರು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪುನೀತನಾದ ಒಬ್ಬ ದೋಷಿಯು ಬರುವದೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷಕರವೆಂದು ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲೀಯ ಕರ್ತವು ಹೇಳುವುದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಇಂಥಾ ಸಂಸ್ಕರಣಗಳು ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕ.

ದೋಷಿಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಜನರು ಆಸಕ್ತರಾಗುವರೇ ಹೊರತು ಅಂಧವರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ದಯಾಳುಗಳಾದ ಅನೇಕರು ದೋಷಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನಮರುಗಿ ಕಾರಾಗೃಹಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸದ್ಬೋಧೆಯಿಂದ ಖೈದಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು. ಈ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯಬೇಕು.

ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮತಾಚಾರ್ಯರು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ

ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ರೋವ ರ್‌ಸ್ಟಾಟುಗಳು ದೋಷಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶ ಬಲದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನಾದರೂ ಶುದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹೋಪಕಾರವಾಗುವುದು. ಇವರ ದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ ಪೈದಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಕೂಡ ಪಾವನವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡತಕ್ಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಸದಾರ್ಥವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ—ಜನರು ಗಣಿಯಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಕಪ್ಪು ಮರಳು ಅಡ್ಡಬಿಡ್ಡು ಗಣಿಯವರ ಲಾಭಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವಾಗಿ ತೋರಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಹಸಪಟ್ಟು ಈ ಮರಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಈ ಮರಳೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಬೆಳ್ಳಿಯಾದುದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಅವರು ಅದುವರೆಗೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿಯದೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆವೆಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರು.

ಈ ಗಣಿಯವರ ಹಾಗೆ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಸಕಲ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೂ ಸಾಧಕವಾದ ಕಾಲವನ್ನು ಹೀನಗಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಲವೇ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಎಂಬ ಬೆಳ್ಳಿಯಾದುದರಿಂದಲೂ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ರಚನೆಗೆ ಮೂಲವಸ್ತುವೆಂತಲೂ ಅರಿಯರು. ಇಹಪರಗಳಿರಡಕ್ಕೂ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಡುವವರು ಯಾರೆಂದರೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ಕಾಲವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವವರು, ಇವರೇ ಹೊರತು ಪಾಲುವಾರುವವರೂ, ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವವರೂ ಅಲ್ಲ.

ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾಯಶಃ ಅನೇಕರು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಖರ್ಚಾಗುವುದೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ

ನಸೂಲಾಗುವ ಫೀಜುಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಭರ್ತಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣದಿಂದ, ಅಂದರೆ ರೈತರಿಂದ ಸಲ್ಲಿತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ, ತೆರಿಗೆ ವಗೈರೆ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಲೋಕ ನೀತಿಯುಂಟಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖ ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಹಣವೇ ಮೂಲ ಕಾರಣವೋ ಅಂಥಾ ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಎಣಿಸುವವರು ಮಾತ್ರ ಅಪೂರ್ವ. ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತರಾದ ನಗರ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೂ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರ ಋಣೀಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಲಗಾರ ರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವರೆಂಬುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವುದು. ವಿದ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಯುಕ್ತರಾಗಿ ಸುಖಿಸುವ ನಗರ ನಿವಾಸಿಗಳು ಅಜ್ಞಾನ ಜನಿತವಾದ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪೇಚಾಡುತ್ತಿರುವ ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಋಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವರು. ಈ ಋಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಾದರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಅನುತಾಪ ಹೃದಯರಾಗಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಂವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತರಾದವರು ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಅಭ್ಯುದಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ನಾವು ಅಂಥವರ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸದೆ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನದಲ್ಲಿಯೇ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರಾದರೆ ಭಗವದನುಗ್ರಹವು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಲಭಿಸಿತು!

ಸಾಧನೆಗೂ ಬೋಧನೆಗೂ ಇರುವ ತಾರತಮ್ಯ.

ಬೋಧನೆಗಿಂತಲೂ ಸಾಧನೆಯೇ ಶಕ್ತಿನೆಂದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜನರು ಬೋಧನಾಶಕ್ತರಾಗಿರುವರೇ ಹೊರತು ಸಾಧನೆಗೆ ಒಲಿಯುವವರು ಕಡಮೆ. ಬೋಧಿಸುವ ಕೆಲಸವು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದು, ಜನರ ಸ್ತುತಿ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಇದು ಸುಲಭೋಪಾಯವಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಣಿಯಂತೆ

ವುದು ಸುಲಭ. ಅದು ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಜ್ವಾಲೆಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದ ಸಾಧನ. “ಮಾತಿಗೇನು ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕು” ಎಂಬ ಗಾದೆಯು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲ. ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯುವುದು, ಬೋಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಧಿಸುವುದು ಇದೀಗ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡತಿ. ಹೇಳುವವೊಂದು ಮಾಡುವದು ಮತ್ತೊಂದು ಎಂಬ ವಿರೋಧಾಭಾಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗುರಿಯಾಗದಿರುವವರು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಮ, ದಮ, ನಯ, ವಿನಯ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಔದಾರ್ಯ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಆ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವವು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಇದ್ದೀತು.

ಹೀಗೆ ಶುಷ್ಕೋಪನ್ಯಾಸದಿಂದ ಆ ಬಾಲರ ಮನಸ್ಸಿನ ಹದವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಲೇಸಲ್ಲವೇ? ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜ್ಞಾನಿಯು ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ—ತಮ್ಮ ಚರಿತವೆ ತಮ್ಮ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಪಥಾನುಬಂಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಿರಿಯರನೇಕರು ಸ್ವಸ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ, ತೋರಿಕೊಟ್ಟದ್ದಿಗ ನಮ್ಮ ನಡತೆಗೆ ಮೂಲ. ಬೋಧಿಸುವುದು ಮಾತ್ರಲ್ಲ. ನಡವಳಿಕೆ ಎಂದರಿಯಬೇಕು. ನಶ್ಯವನ್ನು ಮಗನು ಹಾಕದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ನಶ್ಯವನ್ನು ಹಾಕುವವರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡವೆಂದನು. ಒಡನೆಯೇ ಮಗುವು “ಅಪ್ಪಾ, ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೆರೆಮನೇ ನಶ್ಯದಂಗಡಿ ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ನವರನ್ನು ಯಾತಕ್ಕೆ ರುಕ್ಕಮ್ಮನ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೆ” ಎಂದಿತು.

ಮನೋಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ನೀಗಲು ಪಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರಯಾಸ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭವಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ಕೆಲವರು ಊಹಿಸಿದರೂ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೂ ವಾಚಕರನ್ನು ವಂಚಿಸಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭೀಷ್ಟವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವಲ್ಲವೇ?

ಕಟರಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆಯಷ್ಟೆ. ಇತರರನ್ನು

ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆಯು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಮೋಸಕ್ಕೆ ನಿಡುದಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದನ್ನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕಂಡಿರುವೆವು.

ಇತರರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸವು ಸರಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೋಸವಾದರೂ ಮಹಾಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಪ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಇದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಪು. ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಆಡಿದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಸತ್ಯವಾಡಿಯಾದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಿವೇಕ.

ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವವಿಂಥಾದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಬಹುಕಷ್ಟ. ನೈಜವಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುವೆವು. ಬಡಾಯಿಯನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಎಂದೂ, ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ಅಶಕ್ತಿ ಎಂದೂ ಭ್ರಮಿಸಿ ಮೋಸ ಹೋಗುವೆವು. ಇದನ್ನರಿಯದೆ ಹಿರಿಯರು “ತುಂಬಿ ದ ಕೊಡ ತುಳುಕುವುದಿಲ್ಲ” ಹೃನ್ಮನೋ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವವರೇ ಅಪೂರ್ವ. ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ಅಣಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವೆವು. ಇದು ಎಂಥಹ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಲ್ಲ ಮಾತಾಡಲೊಲ್ಲ ಮಾತೇಕೆ ಅವಗೆ? ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯೇ ಅವನ ಅಭೀಷ್ಟ. ಅದೇ ಅವನ ಸಂಜೀವಿನಿ, ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ಅರಿಯರು? ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಕವಿ ವಾಚ್ಛಿ ಪಾದರಿಗಳು ಬೇಡ, ಪರಮ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತರುವ ಜೀವಿಗಳು ಬೇಕು. ಆಡಿತೋರುವವರು ಸಾಕು ಮಾಡಿ ತೋರುವವರು ಬೇಕು. ಅಂತರಾತ್ಮನೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇರುವನು. ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ತತ್ವವನ್ನು ನಿತ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಗಲು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಬಂದರೆ ಆಗ ಆತ್ಮನ ವೈಖರಿಯು ತೋರುತ ಬರುವುದು.

ಮೂರು ತರದ ಬೋಧಕರು

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತರದ ಬೋಧಕರು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೂ ಸದಾ ಬೋಧಿ

ಸುತ್ತಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ವೃದ್ಧನು; ಅವನ ಕೂದಲು ನೆರೆತು, ಚರ್ಮ ಮುದುಕೋಂಡು, ಅವನೊಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಶಾಂಗನಾಗಿರುವನು. ಹೆರವಾದಿಗೆ ಲಕ್ಷಣವಾದ ತಿರಸ್ಕಾರವೆಂಬ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಕಾರುತ್ತಾ ಅವನು ಅನುದಿನವೂ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ,— “ಎಲೈ! ದುರಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಜನಾಂಗಗಳಿರಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿರಿ; ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿರುವುದು ಕಷ್ಟಪಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ದುಡಿದು ಮೈ ಬೆನರಿಡುವುದಕ್ಕೂ, ಸಂಕಟ ಪಡುವುದಕ್ಕೂ, ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಜೀವಿಸುತ್ತಾ ದೇವರ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿರುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿರಿ. ದೈನ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ.”

ಎರಡನೆಯ ಬೋಧಕನು ವೃದ್ಧನಾದವನು. ಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಎಂಬಂತೆ ಮಧುರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವನು. ಸದ್ವಿಷಯ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕಳೆಗುಂದದ ಅವನ ಮುಖವು ಔದಾಸೀನ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸು

ತ್ತಿರುವುದು. ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಒಪ್ಪಿಸುವವನ ಮಾತುಗಳಂತೆ ಬಡಬಡನೆ ನಿಸ್ಸಾರವಾಗಿ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವವು. ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ತಾನೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಷ್ಟವನ್ನರಿಯದ ತನ್ನ ಸೊಬಗಿನ ಕೈಗಳಿಂತ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾ ಅವನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ:— “ಎಲೈ! ತಹತಹ ಪಡುವ ಜನಾಂಗಗಳಿರಾ! ನಿಮ್ಮ ಹಾರಾಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ; ಅದೃಷ್ಟವೇ ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯು, ಈ ಆಜ್ಞೆಯು ನಿರ್ದೋಷವಾದುದು; ಮಧ್ಯೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಕೆಲಸವು ಕೆಡುವುದು. ಬದಲಾವಣೆಯು ಅವಿವೇಕವೆಂಬುವದು ಎಂದಿಗೂ ನಿಶ್ಚಯವಾದುದು; ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಸುಖಪ್ರದವಾಗಿರುವುದು.”

ಬಿ. ಯಂ. ಅಪ್ಪಯ್ಯ,

ಅ. ಡಿ. ಸ್ಕೌ. ಕ.

ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ,

ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಮಹಾ ಪುರುಷರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳು.

ಪ್ರಿಯ ಸಹೋದರರೇ,

ನಾನು ತಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಜನಾಂಗ ಸೇವೆಯನ್ನೂ, ದೇಶ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಬಹುವಾಗಿಮಾಡಿ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪರಮ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನಾತುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಂತೆ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಪುರುಷನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅತಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿರುವೆನು. ಸಾವಧಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ತಾವುಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಓದಿ ಆ ದಿವ್ಯಪುರುಷನ ಮೇಲ್ಪಂಜ್ಜಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅದೇ ಒಂದು ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು.

1847—1931

ಥಾಮಸ್ ಆಲ್ವಾ ಎಡಿಸನ್ ಎಂಬ ಮಹಾ ಪುರುಷನು 1847ನೇ ಇಸವಿ ಪೆಬ್ರವರಿ ತಾರೀಖು 11ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಓಹಿಯೋ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಿಲ್ವಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಇವನ ತಂದೆಯ ಡಚ್ ವಂಶಸ್ಥನು, ತಾಯಿಯ ಸ್ಕಾಟ್ ವಂಶಸ್ಥಳಾದುದು. ಮಿಚಿಗನ್ ಜಿಲ್ಲಾ ಪೋರ್ಟ್ ಹ್ಯೂರಾನ್ ನಲ್ಲಿ ಇದ ಒಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರೇ ತಿಂಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು

ಜೀವನಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಹದಿನೈದನೇ ವರುಷದಿಂದೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಆಪರೇಟರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ವಿರಾಮಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸೈಟಿಫಿಕ್ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ಶೋಧನೆಗೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸುವುದು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವುದೂ, ಚರ್ಚಿಸುವುದೂ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು 1868 ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇವನು ಪ್ರಥಮತಃ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ವೋಲ್ಟರಿಕಾರ್ಡರ್ ಎಂಬ ಯಂತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಅವರಿಂದ “ಪೇಟೆಂಟ್” ಪಡೆದನು. ನಂತರ “ಸ್ಟಾಕ್ ಟೇಕರ್ಸ್, ಡೂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಕ್ವಾಡ್ರು ಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಟೋಮಾಟಿಕ್ ಟೆಲಿ ಗ್ರಾಫ್ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪೆನ್ ಮತ್ತು ಟೈಪ್ ರೈಟಿಂಗ್ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. 1877-78ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಕಾರ್ಬಾಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಮಿಟ್ಟರ್ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ಇವನು ಪ್ರತಿ ವರುಷವೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ಯಂತ್ರ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಬಹು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಸರ್ಕಾರದವರು, 1877ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷನು ಫೋನೋಗ್ರಾಫ್ ಎಂಬ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು, ಅದುವರಿವಿಗೂ ಯಾರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯದಿದ್ದ ಒಂದು ಹೊಸ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಈತನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆಂದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಇವನಿಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು “ಪೇಟೆಂಟ್‌ನ್ನೂ” ದಯಪಾಲಿಸಿದರು.

ಇದು ಸುಮಾರು 60 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಯಂತ್ರವಾಗಿ ಇದ್ದಿತು. ಜೇನು ಮೇಣದ ಕೊಳವೆಗಳ ಬಳಿಗೆರಗಳಂತೆ ಗುರುತುಮಾಡಿ ಕೈಯಿಂದ ತಿರಿಗಿಸುವ ಯಂತ್ರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಅತಿ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾದದ್ದು. ಆದರವನ್ನೂ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡಿತು. ಕೆಲವು ವರುಷಗಳು ಕಳೆದಮೇಲೆ ಕೊಳವೆಗಳು ತಟ್ಟೆಯ ಮಾದ್ರಿ-ಡಿಸ್ಕ್-ಎಂಬ ರಿಕಾರ್ಡ್

ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸೂಜಿ ಮೊನೆಯಿಂದ ಶಬ್ದ ಹೊರಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದನು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ “ಎಡಿಫೋನ್” ಎಂಬ ಆಫೀಸು ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವರುಷಗಳು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು 1½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಜ್ವರಿಸಿದನು. ತದನಂತರ 1879ನೇ ಇಸವಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳು 21ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಇಂಕ್ವಾರ್ಟಿ ಸೆಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಬಲ್ಬನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದು 40 ಘಂಟೆಗಳಕಾಲ ಉರಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ತದನಂತರ ಹತ್ತುಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳ ಕಾಲ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದೀಪ, ಶಾಖ ಮತ್ತು ಪವರ್ ಇವುಗಳ ಬಡಾವಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ತ್ರಿವೈರ್ ಸಿಸ್ಟಮ್, ಅಂಡರ್ ಗ್ರೌಂಡ್ ಮೇನ್ (main) ಕೇಬಲ್ಸ್, ಡೈನಮೋಗಳು, ಮೊಟಾರುಗಳು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಜನರನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ರೈಲ್ವೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. 1891ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ 1900 ವರಿವಿಗೆ ಅತಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಬ್ಬಿಣದ ಓರನ್ನು ಸ್ವೀಲಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮ್ಯಾಗ್ನೆಟಿಕ್ ಮೆಥಡನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. 1900—1910 ವರಿವೆಗೆ ಸ್ಟೋರೇಜ್‌ಬ್ಯಾಟರಿ (Battery)ಗಳು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸೈನ್ಸಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ರಚಿಸಿದನು. ಮತ್ತು 1891ರಲ್ಲಿ ಸಿನಿ ಮೊಟಗ್ರಾಫ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಫೋಟೋ ಕ್ಯಾಮರವನ್ನು ಚಲನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ರಚಿಸಿದನು. ಅದು ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಲು ಅನುಕೂಲವಿದ್ದಿತು, ನಂತರ ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಜನರು ನೋಡಲು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. 1885ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಜನಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜಹಜುಗಳಿಂದ ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್ ಹೋಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು.

ಅಲ್ಲದೆ ಈತೆರಿಕ್ ಫೋರ್ಸ್ (Ethereic Force) ಮತ್ತು ಎಡಿಸ್ ಎಪೆಕ್ಟ್ ಎಂಬ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಅತಿ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಾಪಾರದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು.

ಈಗ ಇರುವ ರೇಡಿಯೋ ಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಇವನೇ ಮೂಲ ಪುರುಷನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಆಗಲಾರದು. ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಫೋರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ವಾಗುವಂತೆ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತಿನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನಾವಿಕಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಬಹು ವಾಗಿ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಫೆನಾಲ್ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕೆಮಿ ಕಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. 1927ರಲ್ಲಿ ಇವ ನನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಆಕೆಡಮಿ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್ ಎಂಬ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷನು ಐವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಕಾಲ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರದಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು

ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಬಹುವಾಗಿ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಹರಡಿ, ಬಹುವಾಗಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ 1931ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತನಾದನು. ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಕೌಟ್ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವರೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

F. C. Devaraja Urs.

Hd. Qrs. Commissioner for
Publicity & Propaganda.

The Boy Scouts of Mysore
MYSORE.

The Mysore Scout Co-operative Stores

THE ONLY INSTITUTION FROM WHICH TO GET YOUR SCOUT EQUIPMENT

**Uniforms, Flags, Whistles, Shoulder Knots
and other equipment.**

Books, Charts, Photographs and Registers.

Indian Scout Pocket Book	Each	1	0	0	Law chart in Urdu	—	0	3
Methods of Early Training	—	1	12	0	Law Charted in Urdu (Mounted)	—	1	6
Gilcraft Series (Nos. 1 to 16)	—	1	2	0	Wall charts	—	0	8
Produx Calculator	—	3	0	0	Troop Register big size	—	2	8
ಮರಿಗಳ ಕೂಗು	—	1	0	0	do small size	—	0	7
Scouting for Boys in India	—	2	0	0	Aid to Scoutmastership	—	1	1
Wolf Cub Hand Book	—	1	15	0	Rovering to success	—	0	1
All-India Boy Scout Diary	—	0	4	0	Scouting Games	—	1	1
in English	—	0	4	0	Games for Camps and Club Rooms	—	0	1
The Mysore Boy Scout Diary	—	0	4	0	Camping Standard	—	0	1
in Kannada	—	0	4	0				

Boy Scout Tests and how to pass them	—	3	6	0
Complete Signalling Instructor	—	0	12	0
1st Steps in Scouting	—	0	4	0
1st Class Tests	—	0	4	0
How to run a Troop	—	1	2	0
How to run a Petrol	—	0	9	0
Letters to a Petrol Leader	—	0	6	0

— Scout Law	—	0	6	0
— Tenderfoot	—	0	6	0

Fire Side Stories	—	1	2	0
How to run Wolf Cubs	—	1	2	0
Games for Cubs	—	1	8	0
Sife's S ^u ags	—	1	14	0

LAIIndia Poliey, Organisation and Rules	—	0	4	0
--	---	---	---	---

Other Equipment.

Scout Whistle with Mysore emblem	—	0	6	0
Shoulder Knots for Scouts	—	0	1	6
do Rovers	—	0	2	0
Shoulder Patches for Cubs	—	0	0	7
Scarves—(triangular, in cotton; supplied to order in required colour) from annas 0-4-0 to	0	10	0	0
Scarves Cotton; Green-square each	0	13	0	0
do Woollen, Green, triangular	—	1	0	0
do Silk square	—	2	4	0
Woggle (Lacquer, wholesale rate)	0	0	10	0
Garter tabs, Green or Red	—	0	2	0
Belt, leat her	—	1	8	0
Belt, web' from 0-6-6 to	—	0	8	6
Cub and Scout Caps	—	0	4	6
Woollen Khaki Hoses big size	—	0	4	6
I quality per pair	1	14	0	0
do II do	—	1	9	6
do III do	—	1	6	0
Cotton Hoses	—	0	7	0

Khaki Cotton Stockings plain top.

For Cubs	Size 8½"	each	0	2	6
For Scouts and Rovers					
	Size 9", 9½", 10"	each	—	0	4
	10½", 11"				
Khaki thick cotton stockings					
	Size 10" to 11"	each	—	0	7
				9	

Khaki mercerised stockings plain top

For Scouts and Scouters size 9½" to 11"	each	0	11	3
--	------	---	----	---

Khaki wollen stockings plain top with mending wool

For Scouts and Scoute size 10" to 10½"	each	0	15	6
---	------	---	----	---

Thick wollen stocking plain top with mending wore.

For Scouts and Scouters size 10" to 10 1/2"	each	1	11	0
--	------	---	----	---

Haversack	each	1	6	0
Water bottle	—	1	10	3

Lanyard	—	0	4	6
---------	---	---	---	---

Shoulder badges—Troop No. and name to be furnished; supplied to order	per 100	1	0	0
---	---------	---	---	---

Mysore flag	each	4	6	0
-------------	------	---	---	---

Union jack	—	1	1	0
------------	---	---	---	---

Troop flag	—	8	12	0
------------	---	---	----	---

Morse signalling flag with stick complete	—	0	5	3
--	---	---	---	---

Semaphore Signalling flags with sticks complete	per pair	0	7	0
--	----------	---	---	---

First Aid Box small size	each	1	9	0
--------------------------	------	---	---	---

do big size	—	6	8	0
-------------	---	---	---	---

Triangular Bandages	—	0	3	3
---------------------	---	---	---	---

do printed	—	0	10	0
------------	---	---	----	---

Splints	one set	2	4	0
---------	---------	---	---	---

Scout compass	each	1	8	0
---------------	------	---	---	---

Staves	per 100	15	0	0
--------	---------	----	---	---

Hammer	each	0	15	0
--------	------	---	----	---

Scout knife, big size with a marlin's spike I quality	—	1	8	0
--	---	---	---	---

do II do	—	0	14	6
----------	---	---	----	---

do small size	—	0	11	0
---------------	---	---	----	---

Scout knife, big size with Tin cutter and marlin's spike	—	1	10	0
---	---	---	----	---

Ordinary knife Scout pattern, small size with martin's spike	—	0	11	0
---	---	---	----	---

Same as above, nickel plated	—	0	1	0
------------------------------	---	---	---	---

Scout knife and whistle, a combi- nation, just the thing for a good Scout	—	0	12	6
---	---	---	----	---

Ordinary knife, big size, stainless steel blade with cork-screw	—	0	15	0
--	---	---	----	---

Ordinary knife, stainless steel blade, small size	—	0	6	9
--	---	---	---	---

Swadeshi knife	—	1	6	0
----------------	---	---	---	---

Scissors, best steel	—	0	14	0
----------------------	---	---	----	---

Hand Axe American pattern	—	1	1	0
---------------------------	---	---	---	---

do Gilwell pattern	—	1	1	0
--------------------	---	---	---	---

Bill Hook double-edged	—	1	9	0
------------------------	---	---	---	---

Chopper	—	1	12	6
---------	---	---	----	---

B.—A fresh stock of new Books, Wcollen and Cotton Stockings have just arrived.
Ask for a detailed list — — — — — Prices moderate

Apply to The Secretary,

THE MYSORE SCOUT CO-OPERATIVE STORES. LTD.

Scout Headquarters, Irwin Circle, Bangalore City.

Editorial Committee

1. The Editors request all Scouts, Scouters and others interested in Scout work to patronise THE MYSORE SCOUT by becoming subscribers, contributing articles and by sending information of Scout doings.
2. Articles etc., intended for publication in THE MYSORE SCOUT should be type-written or written in a clear, legible hand on one side of the paper only and sent not later than the 20th of any month. They should bear the signatures and complete addresses of the authors; names of authors will be printed with the title of their contributions, unless it is specifically desired that pen-names be employed.

The Editors reserve to themselves the full right of approving and rejecting articles etc., sent for publication, and their decision on the question is final. They have also the right of suggesting to the authors alteration and deletion of parts here and there.

The Editors do not promise that the articles etc., received at any time will appear in the very next issue of THE MYSORE SCOUT; they will, however, try to publish them as soon as possible.

Articles etc., disapproved shall not be sent back unless the authors make proper arrangements for such transaction at the very beginning.

The Editors are not at all responsible for the opinions expressed by their correspondents and writers of articles.

3. To those that send news of the activities of Troops, Crews and Groups, the Editors wish to make a particular appeal that they would kindly make the narratives and descriptions fully Scoutlike.
4. Sketches and photographs forwarded for publication will be thankfully received. The Editors, however, do not guarantee the publication or return of any of them. But all blocks sent for the Editors' use will be returned.
5. For all correspondence relating to articles, photographs etc., please address :—

THE EDITOR,

MYSORE SCOUT, The Boy Scout Headquarters,

Irwin Circle, Bangalore

" BE PREPARED "

FOR THE FUTURE BY

Taking out immediately a Policy of Life Assurance

WITH

The Mysore Govt. Life Insurance Department

PUBLIC BRANCH

The best Institution for a Mysorean to insure his life.

MYSORE GOVT. LIFE INSURANCE OFFICE, BANGALORE

helps to inculcate the habits of Thrift, Self-Help and other ideals,
precious to every Scout.

Bonus last Declared :—Rs 20 per thousand per annum.

NEXT BONUS YEAR — 1938.

for particulars :—

THE SECRETARY,

Mysore Government Life Insurance Department,

Bangalore.